

303

СВОБОДА УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA UKRAINIAN DAILY

Реклація і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07308

РІК LXXIII. Ч. 195. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 20-го ЖОВТНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 20, 1966 No. 195. VOL. LXXIII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 19 жовтня, 1966

В АМЕРИЦІ

НАЙВИЩИЙ СУД ЗДА ПРИПИНИВ об'єднання двох найбільших залізничних компаній: Пенсильванської і Нью Йорк Сентрал. Це сталося внаслідок апеляції вісьмох менших залізничних ліній, які домагалися відкладення цього об'єднання, але стейтвий суд відкинув був їхню апеляцію. Ці менші залізничні лінії не є в засаді проти цього об'єднання, яке мало статися за дозволом Міжстейтової Торговельної Комісії, але вони домагаються фінансової опіки у відношенні до великої однієї залізничної компанії, яка виникне внаслідок об'єднання. Відкладення об'єднання є принаймні на три місяці, бо Найвищий Суд ЗДА почне переслухання в цій справі аж 9-го січня 1967.

НОВІ АМЕРИКАНСЬКО-ФРАНЦУЗЬКІ дослідження атмосфери Марса знов збуджують надію на те, що на тій планеті може існувати яексь життя. Про це інформус д-р Луїс Д. Каплян із Каліфорнійського Технологічного Інституту. Французька подружня пара д-ри П'р і Жаніна Коньєса за допомогою поліпшеного спектроскопічного вшачування ствердила, що довокла Марса є водень, як складова частина в різних сполуках. Водень є конечний до життя, навіть найнижчого. Деякі науковці твердять, що притягуюча сила Марса є така слаба, що вона не може тримати при собі водень, який втікає від неї в космос. Але нові дослідження виявляють, що водень знаходиться довокла Марса.

СПЕЦІАЛІСТИ ЛІКАРІ ПЕРЕДБАЧАЮТЬ легку інфлюенцу цього року 1966 - 1967. Інфлюенца по'являється циклами, щодва, або щотри роки, і щогорічна зима не належить до цього циклу. Науковці розрізняють типи інфлюенци "А" і "В". Інфлюенца типу "А" передбачена в західних стейтах, бо минулого року там її не було. Але у східних стейтах можливість є появи інфлюенци типу "А". Інфлюенца "А" спричиняє більшу смертність, і вона атакує більше старших осіб, ніж молодших. Треба вже тепер щепитися проти інфлюенци, бо вакцина діє після нащеплення аж після двох тижнів. Щепитися мають в першу чергу старші особи і хворі на серце.

В ВУНОС АПРЕСІ ПОЛІЦІЯ розігнала товпу демонстрантів-прихильників колишнього диктатора Хуана Перона. Дві особи були поранені і 20 заарештованих, коли товпа не хотіла розійтися. Поліцейські розганяли демонстрантів в корсь Перона шаблями, слізаніми газами та водою. Демонстранти відзначали 21-шу річницю приходу до влади Перона 17-го жовтня 1945-го року. Його вигнали з Аргентини в 1955 році, і він тепер живе в Іспанії в Мадриді. 100 поліцействі потребувало більше як трьох годин, щоб розігнати прихильників колишнього диктатора Перона, якому вдалося було здобути прихильність зорганізованого робітництва. Перон має 71 рік. Він радо повернувся б до Аргентини.

У СВІТІ

ЗАХІДНО-НІМЕЦЬКИЙ МІНІСТЕР ВИСЬКОВИХ СПРАВ КАН УВЕ ФОН ГАССЕЛЬ ЗАЯВИВ, що коли в липні наступного року вигасне попередня умова з ЗДА, то Західна Німеччина купуватиме в ЗДА річчю товари тільки на 350 мільйонів дол. титулом рекомпенсати за кошти утримання американського війська в Німеччині. Загальна умова зобов'язувала Західну Німеччину до закупів на 675 мільйонів дол. щорічно, при чому Західна Німеччина завинила ще 900 мільйонів дол. У цьому тижні відбудуться наради в цій справі між ЗДА, Британією і Західною Німеччиною.

ДО ЗАХІДНОГО БЕРЛІНУ ПРИБЛИЛИ КАНЦЛЕР ЗАХІДНОЇ НІМЕЦЬКОЇ д-р Людвіг Ергард, більшість його міністрів і коло 300 послів "будеустату" (парламенту). Ергард передеде вечірній наради з посадонним Західного Берліну Віллі Брандтом, який в минулому тижні вперше за весь час поділу Німеччини їздив до совєтського амбасадора до Східного Берліну П'ютра Абрасімова на нараду. Віллі Брандт, як голова Соціал-демократичної партії, наполягає на радикальну зміну політики Західної Німеччини в справі з'єднання Німеччини — на базі "реалізму".

ДЕЛЕГАТ СИРІЇ В ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЯХ ДЖОРДЖ ТОМЕХ ЗАКЛИКАВ американського амбасадора Артурові Голдбергові, що той сам признаєся, що він, Голдберг, є ініціатором "духовної і культурної спадщини". Тому сирійський делегат твердив, що Голдберг не може бути об'єктивним в оцінці теперішнього гострого сирійсько-ізраїльського конфлікту. Голдберг відповів, що його колишні приватні заяви не порушують факту, що він, як репрезентант ЗДА, стоїть твердо за збереження державної незалежності всіх існуючих на Середньому Сході держав.

КОЛИШНІЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ІНДОНЕЗІЇ, Д-Р СУБАНДРІО, РОЗПІЛАКАВСЯ наприкінці своєї тригодинної самооборонної промови на процесі перед військовим трибуналом, де його судять за причетність до минулорічної кривавої спроби комуністичного державного перевороту. Прокуратор вимагав кару смерті для підсудного, колишнього наймотушного поручі із президентом Сукарно державного мужа Індонезії. Йому закинули, що він знав про комуністичну змову, погодився на тайний довіз зброї з Комуністичного Китаю до комуністів, затаїв перед Сукарно змову комуністів, пофальшивував одного листа британського амбасадора і т. п. злочини. 52-річний Субандріо є фахом лікарем-хірургом.

ВИБІВНИК ПІВДЕННО-АФРИКАНСЬКОГО ПРЕМ'ЄРА ГЕНРІКА ВЕРВЕРДА, 48-РІЧНИЙ ДІМІТРИО ТСАФЕНДАС, Є НЕСПОВНА РОЗУМУ, схізопфреніком, який лікувався у психіатрів в 4-ох різних державах, включно з Америкою — твердив лікар-психіатр на початку судового процесу у Кейптавні проти того обвинника. Тсафендас пробив прем'єра Верверда кількакратно ножем б вєсєня ц. на залі південно-африканського парламенту. Психіатр твердив, що Тсафендас переконаний, що "мас вужа всередині" та що він і тепер не свідомий свого звинув.

ПРЕДСТАВНИК "НЕВТРАЛЬНОЇ" КАМБОДЖИ В ОН ХУОТ САМБАТ ПРОМОВЛЯВ цілком в комуністичному дусі: закидав Америці "агрєсію" проти В'єтнаму та "жорстокі діла" проти татомашнього народу, відмовляв Об'єднаним Націям права втручатися у справи В'єтнаму та "вимагав", щоб ЗДА відкликали відтілі всі свої збройні сили. Водночас палко боронив "право" Комуністичного Китаю стати членом Об'єднаних Націй. Його виступ вважали за пропагандивний маневр, потрібний тепер Камбоджі.

12 пожежників згоріли в пожежі в долішній частині Нью Йорку

Посадник міста Нью Йорку Джам Ліндсей (другий зліва в білому шоломі) виходить з місця катастрофальної пожежі, під час гашення якої загинуло дванадцять пожежників.

Нью Йорк. — 18-го жовтня вдалося витягнути всіх 12 трупів пожежників, які згоріли в пожежі, що вибухла над ранком того ж дня в промисловім будинку при 23-ій вулиці коло Бродвею. Це була найбільша катастрофа в 101-річній історії Пожежного Департаменту міста Нью Йорку. Ці пожежники гасили пожежу у великому будинку і були в кімнатах над аптекою, що була на першому поверсі. Нагло завалялася підлога під цими пожежниками і вони впали у вогонь вниз. Довший час не можна було витягнути їхніх трупів. Посадник міста Джам Ліндсей був кілька годин при пожежі вночі разом із комісаром пожежної сторожі. Між загинулими пожежниками був і офіцер пожежної сторожі, який має великий досвід, і тому дивним є той факт, що він не бачив небез-

Президент відвідав острів Пагопаго і відлетів до Нової Зеландії

Пагопаго. — Президент Джонсон перевів у вівторок 18 жовтня дві години без п'ятих хвилин на маленькому острові Пагопаго в архіпелагу Самоа і відлетів відтілі до Нової Зеландії. Самоанські острови знаходяться за 2.200 миль на південь від Гаваїв і віддалені на 2.700 миль від Австралії. Формально вони мають статус території З'єднаних Держав за губернатором, що його признає Президент. Острів Пагопаго, на якому знаходиться американська морська база від 1878 року, має всього 76 квадратних миль і 22.000 мешканців. Губернатор Рекс Лі привітав Президента і його дружину тільки

Сенат схвалив законопроект про відбудову міст

Вашингтон. — 18-го жовтня Сенат більшістю 38-ох до 22-ох голосів схвалив законопроект про відбудову міст, признаючи на що цілі 1.3 бильйона дол. Палата Репрезентантів має схвалити цей проєкт в середу 19-го жовтня, після чого його відшлють до підписання до Білого Дому. Конгрес в поспіху виніс чимсьельні законопроекти, щоб це цього тижня закінчити свою другу сєсію, щоб конгресмени і сенатори могли взяти участь у виборах, які відбудуться 8-го листопада. І так Конгресова Конференція погодилася в тому, щоб на харчі для миру признавати суму 7.4 бильйона дол. з тим, що ті країни, які торгують із комуністичною Кубою, не дістануть харчової допомоги від ЗДА. Конгресова Конференція ухвалила також податкові полегшї для лікарів, адвокатів та

• Почесним членом китайських "Червоногвардійців" стала 80-літня американська журналістка, Анна Луїза Стронг, комуністка, яка було 30 років прожила в Москві, поки там не арештували її і не вигнали. Як "шпигунку". Впродовж останніх 8 років вона живе у Пейпінгу і веде антіамериканську пропаганду.

Пейпінг переведе введовзі новий великий ядровий вибух

Вашингтон. — Американська державна Комісія Атомової Енергії, покликавши на власні дослідження й інформації від військової розвідки, Гадають, що теперішній вибух буде стосуватися вже водневої бомби, бо вже в своєму останньому експерименті в травні цього року китайці користувались літєм, який є складовою частиною водневої — гідрогенної — бомби. Китайські комуністи прищипили приготування до розрядження тієї енергії, щоб могли перевести такий експеримент під час перебування президента Джансона на Далекому Сході: це мало б бути демонстрація сили комуністичного Китаю і пересторога на адресу всіх його ворогів.

Число членів Об'єднаних Націй зросло до 121

Об'єднані Нації. — В минулий вівторок Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй затвердила прийняття ще двох нових членів: Ботсвана і Лесото, обидві африканські маленькі держави. Ботсвана — це колишня британська колонія Бехуаналенд, яка положена між двома державами, що мають біло-расові режими: Південно-африканським Союзом та Південною Родезією, як також Південною Африкою, що є під адміністрацією Південно-африканського Союзу. Лесото —

Конфлікт між Сирією й Ізраїлем загострився внаслідку нового "інциденту"

Об'єднані Нації. — Під час коли на Раді Безпеки ведеться дебат над ізраїльсько-сирійським конфліктом з приводу скарги Ізраїлю проти Сирії за ведення з території Сирії терористичних актів проти Ізраїлю, в прикордонній смугі по стороні Ізраїлю, за черг мли від сирійської кордонної станції, вибухла нова мина, на яку наїхав ізраїльський стежний "джип". Один ізраїльський вояк був поранений. Ізраїльці твердять, що це був вже 64-ий з черги прикордонний "інцидент" від січня минулого року і вони залявають, що Сирія вишколює, озброює, організує та фінансує арабських терористів, які прибувають на ізраїльську територію для доконування терористично-саботажних актів.

В Нью Йорку відбулося вояцьке свято Покрови

Нью Йорк. — В неділю, 16-го жовтня ц. р. тут, в авдиторії Джульор Гайскул Грї Евно В відбулася Свято-Покровська Академія на пошану Української Зброї, що її уладив Координаційний Комітет Українських та Українсько-американських комбатантських організацій міста Нью Йорку. Після відіграння на фортепіані панною Хризантою Зубрицькою американського гімну, відкрив Академію коротким словом від названого Комітету його теперішній голова, інж. Юрій Юрків, командир 7 Посту Українсько-американських ветеранів в Нью Йорку. Відтак слідував Апель Поляглім, що його виконали представники комбатантських і молодечих організацій та ООЧСУ, з прапорами під проводом д-ра Івана Козака і Андрія Бєднарчика при співучасті сурмача з парохіальної оркестри св. Юрія, який відіграв прощальний салют. Полк. Петро Содолюк Зілинський прочитав святкову доповідь про культ

НТШ влаштує наукову конференцію на пошану Софії Парфанович

Нью Йорк. — Філологічна Секція НТШ влаштує в суботу, 22 жовтня ц. р. в годипі 6-їй вечером, в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиці в Нью Йорку — Наукову Конференцію, присвячену літературній творчості письменниці д-р Софії Парфанович з Дітройту. Конференцію відкритим проф. д-р В. Стецюк, а слово від Математично-Природничого — Лікарської Секції НТШ виголосить професор д-р Р. Осінчук. З чер-

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

У БАЛТИМОРІ ВІДУЛАСЯ ДОПОВІДЬ П. Н. "СЛІДАМИ ОРЛІКА"

Балтимор. — У місцевому Відділі "Самопоміч" якого культурно-освітнім референтом є ген. Петро Самуїл, відбулася доповідь ред. Мирослава Григорієва з Вашингтону на тему "Слідами Орлика", до якої він діврав матеріали під час своєї 21-денної подорожі по Європі, головню по Франції. Це репортаж про гетьманщача Григора Орлика, фельдмаршала французької королівської армії, була багато ілюстрована прозірками. Перед очима глядачів пересувались місця перебування і діяльності Григора Орлика, так як вони виглядають під сучасну пору, і як зображені на гравіорах з часів Орлика. Як відомо, монографію про Григора Орлика написав був історик Ілько Боршак у 20-их роках. Тепер ред. Мирослав Григорієв взяв собі за цілі докладно прослідити діяльність тієї визначної людини. На доповіді була прийнята також група пластових новачків і юнаків.

КОНЦЕРТ РЕЛІГІЙНОЇ МУЗИКИ ВІДБУДЕТЬСЯ В ДЖЕРЗІ СІТІ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — В неділю 23 жовтня ц. р. тут у великій залі Народного Дому о год. 6-їй веч. відбудуться концерт творів релігійної музики. Виступас з цим концертом Хор Української Католицької Церкви св. І. Хрестителя з Ньюарку під диригентурою проф. М. Добоша та О. Микитюка. У програмі концерту, що охоплює твори видатних українських і чужоземних композиторів, передбачені сольові виступи Осипа Стецюра, Зіновія Лавришко-Бундзяк, Шарлотти Ордасі Баранської. Акомпаніюватимуть Галія Клім та М. Цибик.

ДОПОВІДЬ ПРО СТЕПАНА ЛУЦИКА НА ЗАКІНЧЕННЯ ВІСТАВКИ В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк. — Літературно-мистецький Клуб в Нью Йорку присвятив окремий "п'ятничний вечір" 28-го ц. м. артистові - маляреві Степанові Луцикові, посмертна виставка якого продужена до того часу. Ближчі подробиці того вечора будуть проголошені окремо.

О. МАКСИМ МАРКІВ, ЧСВВ, ВИХІВ НА МІСЦЮ ДО ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ

Торонто. — Впр. о. Максим Марків, який відбував донедавна духовні місії на терені Канади, вихів звідси у понеділок 10 жовтня

Проф. Петро Стерчо залишився в Екзекутиві УКАА, репрезентуючи Асоціацію Професорів

У першому повідомленні про перебіг і вислід Дев'ятого Конгресу Американських Українців, поданому в "Свободі" з 11-го жовтня, помиляючись інформовано, що проф. д-р Петро Стерчо зрештував із посту в Екзекутиві УКАА, разом з репрезентантами ОДВУ та споріднених з ним організацій. Цю вістку тепер спростовується, стверджуючи, що проф. П. Стерчо залишився в Екзекутиві УКАА, репрезентуючи в ній Асоціацію Українських Американських Університетських Професорів, яку він репрезентував і на Конгресі. Авторитетну заяву в цій справі склав голова Головної Управи Українського Лікарського Товариства Північної Америки д-р Богдан Олєсницький, — який під час 9-го Конгресу був речником українських професійних академічних організацій. Він інформув, що під час нарад Конгресу діяла Конференція всіх членів конгресу, у склад якої входили представники Т-ва Українських Інженерів Америки, УЛТПА, Асоціації Українських Американських Університетських Професорів, Т-ва Українських Правників, Об'єднання Українських Бібліотекарів. Конференція ця, що заступала та висловлювала думку широкого сегменту організованих українських інтелектуалістів та професіоналів, виступила перед Номінаційною Комісією 9-го Конгресу із достатньо надрібно вимогою включити до керівних органів УКАА представників цих важливих та активних професійно-громадських організацій, які повинні мати належний вплив на діяльність УКАА.

У висліді переговорів та нарад із Номінаційною Комісією, а зокрема з її головою проф. д-р Л. Добрянським було встановлено, що до Екзекутиви УКАА увійдуть: від УЛТПА д-р Степан Ворох, від Т-ва Українських Інженерів Америки інж. Остап Балабан та від Асоціації Українських Американських Університетських Професорів д-р Петро Стерчо, — а до Політичної

Не зняли, тільки відкликали...

У доповненні до цієї самої вістки про вибір керівних органів УКАА, додатково інформус СВУ, що її кандидата п. О. Калиника не "знято" — як це написано в "Свободі" — з Екзекутиви УКАА, а тільки відкликано в порозумінні і за згодою СВУ та перенесено його до Політичної Ради.

СВОБОДА SVOBODA
 FOUNDED 1983
 Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
 Second Class Postage paid of the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
 Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly \$6.50.
 Статті підписані їх авторами, не несуть відповідальності за вміст статей редакції.
 Передплата: На рік \$12.00; на пів року \$6.25; на три місяці \$3.25. В Джерсі Сіті і закордоном: На рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. Для членів УНСОЮЗУ, чоловіків і жінок — 85 центів місячно. За кожну зміну адреси платиться 10 центів. Чеки і money orders виставляти на: "Svoboda".
 Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Подорож Президента

Президент Джонсон перебував у подорожі, яка триватиме 17 днів і охопить 26.000 миль на тихоокеанському і далекодальньому обширах, на континентах Азії й Австралії. Відлітаючи з Вашингтону і промовляючи на першому своєму етапі в Гонолулу на Гавайях, Президент перестерігав проти надмірних надій на Манільську конференцію, що стоїть в центрі всієї його подорожі: він, мовляв, не народий, і годі сподіватися будь-якої магічної формули на розв'язку В'єтнамської проблеми. Водночас Президент заявив ще раз, що його головною ціллю в тій подорожі є "дивитися, слухати, вчитися і діяти разом з нашими партнерами, щоб досягнути почесний мир для південної Азії у можливо найближчому дні".

А втім, різні коментатори інакше оцінюють проблеми, що можуть виникнути в ході цієї подорожі. Відомий коментатор Дрю Пірсон з ліберального табору в статті "Джонсон іде слідами інших лідерів" пише: "Деякі скептики передбачають, що Манільська конференція з ради проєкування миру обернеться у воєнну раду. Я так не думаю... Але в двох перших статтях у "ЮС Ньюс енд Ворлд Репорт" з 24 жовтня ч. р. датованих із Сіднею в Австралії та із "столиць в Азії", звертається увагу на найбільш несподіванку, яка може зустріти президента Джонсона в Новій Зеландії, Австралії, Філіппінах, Таї (Сіам), Малайзії, Південній Кореї і Південному В'єтнамі. Цією несподіванкою для Президента може бути ствердження, що всі тамашні державні мужі прагнуть не "почесного миру" з комуністами, який насправді був би — як кожний компроміс — частинним признанням концесій комуністичним агресорам, а — перемоги над комуністами.

В столицях усіх цих країн напевно вітатимуть президента Джонсона, як лідера американської великодержави, яка збройно протиставилася комуністичній агресії в Південному В'єтнамі і, вперше усьогом натискової Франції, генерального секретаря Об'єднаних Націй, прерізних африканських країн і власних "голубів", відмовляється від клікати американські війська й припинити бомбардування Північного В'єтнаму — поки комуністи не виявлять бажання миру. Америка негідно віджужуєлася би на перший "офіційний або приватний" комуністичний миролюбний жест. Але всі азійські країни побоюються такого комуністичного жесту і американські поквантності піти йому назустріч. Бо навіть такі неутралялі і насправді "співіснуювальні" з комуністичним Китаєм країни, як Камбоджа і Бат'євщина У Танга Бірма, тільки тому пішов на те "співіснування", що не бачили поважного спротиву комуністичному імперіалістичному походиві на азійський Південь, отож хотіли шукати у своїй "активній неутраляльності" безпеку для своєї державної незалежності — у майбутній сфері впливів комуністичного Китаю.

Але збройна інтервенція Америки в Південному В'єтнамі докорінно змінила ситуацію. Виявилось, що є у світі сила, яка може протиставитися комуністичному агресивному імперіалізму. Виявилось виразно, що Нейпінг уміє тільки кричати і лаятися проти американського "паперового тигра", але добре здас собі справу з могутністю його — за висловом Хрущова — "атомових зубів", і воює "до останнього в'єтнамського", а не власного воєнка.

Тому престиж комуністичного Китаю впаде, легенда про його всевітність розвіялася, а натомість зросло почуття власної сили азійських і тихоокеанських держав, які об'єднуються під прапором Америки. Манільська конференція не мусить перетворитися у "воєнну раду", якої боїться Пірсон, але вона — за всіма ознаками — стане маніфестацією єдності азійських і тихоокеанських держав разом з Америкою на протикомуністичному фронті. З розмов із лідерами сімох держав президент Джонсон може дізнатися, що вільний світ не схвалює такої політики коєкзистенції, яка тільки відсуває в майбутність, але не ліквідує комуністичної загрози. А поруч з отими сімома країнами є ще такі, як Індія, Тайвань і Японія, які також свідомі небезпеки комуністичного суєвіста. Коли далекосхідним лідерам владається переконати президента Джонсона, що миролюбні заяви не гарантують безпеки азійському Півдню, так само, як співіснування з СССР не гарантує безпеки Європі, то це буде найбільша користь з теперішньої подорожі Президента.

БІЛЬШЕ УВАГИ ВИБОРАМ

Внедовзі громадяни Америки знов підуть до виборчих урн, щоб віддати свої голоси за кандидатів до Сенату, Конгресу, губернаторів та урядовців законодавчої і виконавчої влади. Американський нарід — за виїмком бітвіків та всяких підрипних елементів — гордий зі своєї двопартійної системи. Багато американських патріотів з релігійною відданістю ставлять до цього привілею, який дозволяє громадянину Америки віддати свій голос за кандидата згідно з своєю волею. Коли ж якийсь кандидат перепаде у виборах, ті, що голосували за нього, крім проги, не зазнають ніяких репресій. Голосуєчий, якщо він є державним працівником, не потерпає за втрату праці з тієї причини, а про якісь частки, практиковані в "найбільше поступовій країні", в Америці і мови немає.

І хоч не раз від не-американців доводиться чути критичні зауваги про американську двопартійність, крім цього таки треба подивлятися і признати правду, що ніяка інша система у світі, на практиці, не забезпечує громадянину таких широких прав і такої свободи, якими втіається американський громадянин. Цей факт найкраще промовляє за якість і практичність цієї двопартійної системи. Великими позитивами її є те, що вона забезпечує стабільність уряду і уневаж шкідливі ферменти, спричинені многапртіїстію, як, наприклад, свого часу у Франції і в деяких країнах Південної Америки.

З певністю можемо сказати, що українські патріоти також були б горді, якщо б дочекалися такої двопартійної системи, в якій направила ядуть сам нарід через своїх представників, а не диктатори та ще й чужої, ворожої країни, як, наприклад, в Україні.

У виборах 8-го листопада ч. р. також візьме участь кількасот тисяч виборців українського походження і тих, що прибули до Америки й стали її громадянами. Думаю, що ці вибори, крім виконання громадянського обов'язку супроти нашої нової Батьківщини, будуть також доброю нагодою зробити дещо корисне для нашої повоєнової Батьківщини, а передусім — придбати потрібні для її визволення приєтелів, які мають вплив на хід політичних подій.

Не всі кандидати лише полюють за голосами, а після виборів забувають свої обіцянки. Демагоги знають у цілому світі, і в цьому відношенні американці не творять виїмку. Отже, є й такі "представники" народу, однак більшість виконують споділо із бажання служити народові.

Маю на гадці конкретний приклад. Серед американських громадянських діячів на терені Денверу в Колорадо з республіканець Грегорі Л. Пірсон, що цього року кандидат на конгресмена. Пірсон ще молодий і його кар'єра коротка, але динамічна. Два роки тому він перепає у виборах на стейтнього конгресмена. Рік тому доб-

ровільно зголосився на воєнного репортера у В'єтнамі. Цього року одержав номінацію кандидата на федерального конгресмена. Стійкові чинники республіканської партії постаралися про звільнення його з військ. Невдадено на вічу Республіканської партії в Денвері промовляв колишній віце-президент Річард Ніксон. Пірсонові влаштували величю овацію, хоч Пірсон на вічу не було, бо якраз тоді він був у процесі звільнення з військової служби і перебував в Каліфорнії. Пірсон сполучили телефонічно з аудиторією, до якої він промовляв через голосник.

Нам писемно підкреслити, що кандидат на американського конгресмена Грегорі Л. Пірсон насправду щирий приєтель українців та України. Два роки тому, коли Денвер відвідав п. Ярослав Стецько, то це була заслуга Пірсона в тому, що аудиторія п. Я. Стецька у губернатора стейту Колорадо відбулася в приєтельській атмосфері, і найбільш місцеві шоденники за кілька днів наперед прихильно повідомляли про його приїзд.

Протягом кількаденогого побути п. Стецька в Денвері Пірсон витратив немало часу, щоб приготувати цілий ряд зустрічей, і навіть був передіником під час його доповіді для американської публіки. Автор цих рядків провів разом з нашим дорогим гостем і Пірсоним більше як півдня, поділяючи його старання, щоб виступи нашого гостя в пресі і по радіо випали якнайкраще.

Я певний, що Пірсон є ширим приєтелем української визвольної справи і в справі визволення всіх повоєнолених Москвою народів. Також певний, що коли б Пірсон став конгресменом, українці могли б розраховувати на його допомогу і підтримку наших визвольних акцій в майбутньому. Тому за Пірсона повинен голосувати кожен виборець українського походження. Віддати свій голос за приєтеля української визвольної справи, ми робимо подвійно добре діло: для Америки і для України.

Якраз тепер Америка потребує державних мужів, котрі знають і старяться пізнати істоту московського імперіалізму. Україна потребує приєтелів, котрі морально й політично піддержуватимуть змагання українського народу за його державну незалежність. Ці аргументи і мотиви нехай керують рішенням американських громадян українського походження перед 8-им листопадом скрізь по цій Україні.

Цих кілька думок не є платною рекламою для Грегорі Л. Пірсона. Зміст їх є імперативною часу. Це наш безкровний, але успішний бій за допомогу Рідному Краєві під московським брутальним чоботом.

Хто стоїть у минулому за виборами в Америці, той бачить, що різні етнічні групи американським вибором і солідаризуються між собою та координуючи інтереси Америки, багато допома-

СВГЕН ТИМЧЕНКО

(3 вагода 100-ліття з дня народження)

Цього року, 27-го жовтня, минає століття з дня народження видатного українського вченого, зявця українського і європейського мовознавства, члена кореспондента Академії Наук ССРСР, професора Євгена Тимченка, що недавно помер у Києві.

Проф. С. Тимченко був одним із найвидатніших дослідників української мови. Ця сфера, з кристалізацією душою людини, з виразною орієнтацією на західноєвропейську культуру, поведіла праці на широкому полі українського мовознавства.

Наш учений не обмежувався якоюсь однією галуззю українського мовознавства. Його цікавили різні галузі. Насамперед він зосереджував свою увагу на діалектології, що без неї не можна вивчати законів рідної мови. Ще в 1908 році він разом з іншим українським ученим К. Михальчуком складає "Програму до збирання діалектичних одмі української мови". 1925-го року Українська Академія Наук видала його "Вказівку, як записувати діалектичні матеріали на українським язиковім обширі". А зразки діалектичних записів він дав у своїх "Причинах до української діалектології" (1. Властивості говірки м. Борзни; 2. Властивості говірки с. Пахутиниць і с. Кременної Прокуриського повіту), надрукованих у "Записках Українського Наукового Товариства в Києві" (1908, кн. 1).

Працю над словником С. Тимченка провадив далі. З доручення тієї ж таки редакції "Києвської Старини" він виконав велику працю над складанням словника літературної мови XIV-XVIII ст. Цей словник був поданий до російської Академії Наук на Костомарівську премію (1908, кн. 1).

Проф. С. Тимченко, хоч і не спеціалізувався тільки в галузі діалектології, але його заслуга в тім, що він заклав основи української діалектології, виконав кращих своїх наслідувачів. Так, з його школи вийшов такий визначний діалектолог, як Олена Курило, що своїми науковими працями з української діалектології звернула на себе увагу видатних учених світу.

Друга важлива галузь українського мовознавства — це словникова галузь. В 1894 році, коли редакція "Києвської Старини" запросила Євгена Тимченка опрацювати матеріал для українського словника, він без вагавня взявся за цю справу, бо розумів важливість її в культурному житті українського народу. Він належав до передової групи української інтелігенції і разом з найближчими приєтелями та однодумцями Б. Грінченком і М. Коцюбинським видавав свої молоді сили будуванию української національної культури. Прига-

дали країнам свого походження.

Ми навели лише один приклад з Колорадо, однак віримо, що таких приєтелів, як Пірсон, можна здобути в кожному стейті Америки. Тож приділіть більше уваги американським виборам і першорядним нашим правом брати участь в них.

(Продовження на стор 4-ій)

СПРАВИ БОЖІ — СПРАВИ ЛЮДСЬКІ

У горах західної Вірджинії стоїть стара церква, яку збудували перші в цих околицях поселенці. Біля церкви — таблиця з поясненнями, які історичні події пов'язані з нею. Між іншим, у часіх Громадянської війни в цій церкві приміщувався польовий шпиталь. А кільканадцять років тому над церквою побудовано другий поверх, і тепер там приміщується... масонська лжжа! Дивне сполучення світоглядів і ідеологій, неправда ж? Але для мешканців малого гірського містечка це справа зовсім проста: одні не перешкоджають другим, одні других не побороють, не заперечують. "Масонська лжжа не мала нішого приміщення, тож примістилася там, — скаже вам без тіні задивування стара жінка з містечка. — Одні ранком моляться, а другі ввечері на зібрання приходять".

В прекрасній закутні Західної України гори не такі високі, як тут, але ліси не менше прекрасні, і долина між горами така, як у пісні, і потік по камінню дзюрчить-сріблиться... І там колись стояв старий монастир. Чудово там було, в тій долині, де липи столітні біля церкви вартували, а смереки живицею пахотили і потік сріблявся. Довгі роки — чи не сторіччя — приходили до церкви люди помолитися в тиші та справі Божі передумати. Багато старших людей приходило, бо з роками, коли життя до заходу хилилось, справи людські шораз менш важливіми стають... Тепер нема там ані церкви, ані монастиря. Ось як написано в листі, що недавно прийшов: "Там, де була церква, тепер ідальня для старців, а де колись були хори — тепер клуб".

Так, ви вже давно знали про те, що в монастирі приміщується дім для старих людей. Не тимчасово, як колись у воєнні роки в гірській церкві західної Вірджинії приміщувався шпиталь — а назавжди, поки совєтської влади. І подбала та влада головне про те, щоб нічого не нагадувало "релігійних забобонів". Цього в листі не пишуть, але ви знаєте самі: перше, що зробили, поки примістили старців — знищили хрести, вежі. За ними все інше, що "забобонами" пахло.

А там колись на стінах містечка картини були, так добре їх пригадуєте — вєтнік, розмальовані, на вою широчині стін. Вони про Божі діла говорили. Ось голуби неба і голубини вод білий голуб над ними... Ви ж розумієте — це про сотворення світу. І неозвід, і зорі, і води, а потім птінці, звіри і тих двох перших людей — а над ними високо ласкаве обличчя Творця — Саваота, добротливе, ясне обличчя — і думка про Божі діла стелється...

Не напишуть вам цього в листі: самі догадатися муєте: фарбово каламутного, зовєтського фарбуко, затерлі, захляпали, замалювали картини — там тепер напевно портрети вождів. І певно "люзунги" на червоних полотнищах — поляка "мудрий партії за шасливе життя!"

Де ж бо в світі старим людям так добре живеться, як не в совєтській країні! Де ж бо хто так старими людьми піклується, як не тут! Що нового дому для них не збудували — а з церкви переробили — нема в цьому нічого злого і динного. Пора забути про "релігійні забобони"! Навіщо тобї їх, стара

людино? Тобї хліб ласкавий добра, мудра комуністична партія дає — що тобї ще треба? З'їж та — й до клубу йди — там тобї ще раз скажуть, яка ти шаслива, стара людино!

Що це "шасля" тільки сьогодні триває, що може... може завтра вже не пробудишся — що з того? На горі, під смереками, де колись стояли хрести, місце для тебє знайдеться. Сьгодні жавеш, завтра тебє не стане, а про яке "дінше життя" — забудь! Це — "забобони", ніякого іншого світу нема! Нічого не думай, стара людино, — от з'їж, поспи та нашої партії дякуй!

Колісь старі люди — ті, що до цієї церкви молилися приходили, не тремтіли перед смертю. Вірили, що по людських справах" настав час на інші, що це не остаточний кінець, а перехід.

У що тепер мають вірити старі люди, що їх примістили в колішній церкві? Одно певне: по другому боці не буде "доброї, мудрої партії". Якось не надто могутній і вже зовсім не вічні оці людські справи... Але "партія дас хліб — і каже "геть з релігійними забобонами"! Є тільки партія — чи лонад нею нікого нема?"

Можливо, що дехто з тих, що там тепер живуть, ходив до цієї церкви, коли вона ще церквою була. Можливо, йому тепер трохи незручно, а можливо, що вже дивак. До цього не звикне людина, коли муєть? Стара, вєтнічна, нікому непотрібна? Кома вона про свій смуток — сумніви розкаже?

У "капіталістичній країні" — в горах західної Вірджинії — під одним дахом перква і масонська лжжа. Одну одну не заперечують, одна одну не вичають.

У "найпередовішій радянській країні" в колішній церкві приміщується ідальня для старців. Про церкву згадувати не вільно. Є тільки комуністична "партія", "наймудріша, найліпша, непомилна". Тільки "партія" треба вірити. Ніких "релігійних забобонів"!

Є різні роди забриханости. Але, здається, найбільш з них виявляє "мудра партія", яка наказує старим людям вірити тільки в її діла, а все інше заперечує.

НЕ ДОРІКАЙ МЕНІ

Пишу листа, а думкою прошую до пісенько двохозо беріз До хати, над якою вік ноуче Розпріжнені старий чумацький віз.

Приїду скоро, у село до тебе, Там горобці співляють, переваю, Чи на парашутиках клуббаби з неба Спустилася тепла осінь у траву.

А в квітнику — вєтнічній сачками Ловити сонце, рамаками вєстляють, І ближко золотими дідатками Все рідше й рідше За пікноду гудуть.

Іду я до джерельної криниці І неба із глибини зачерпую, І випиши холодної водниці, На м'яг дитинство поверну.

МАРІЯ ПІВЛЕНКО

Де ж бо в світі старим людям так добре живеться, як не в совєтській країні! Де ж бо хто так старими людьми піклується, як не тут! Що нового дому для них не збудували — а з церкви переробили — нема в цьому нічого злого і динного. Пора забути про "релігійні забобони"! Навіщо тобї їх, стара

почали бугтуватися, але священник їх заспокоїв, і не дозволив на активний спротив своїх парохіян навіть тоді, коли вони обурювалися, що на панцину муєві іти сам священник, бо так захотілося панові, Старенький священник умовив селян такими словами:

Так от що я сказати вам мушу: Схотів пан взяти гріх на душу, Схотів у свято рокове Нам церкву замикати І нас на панцину всіх гнати, — Хай буде й так! Хто поживе, Побачить, що з того буде. Ми ж, діти, бунтів не робім.

Постать оцього священника в "Панських жартах" неюкоїть совєтських літературознавців, бо, на їхню думку, всі священники мають бути порогами; а не приєтелями народу. Поему "Панські жарти" хвалили Гр. Цеглинський, проф. о. Омелян Огоцький, В. Щурат.

ЛУКА ЛУЦІВ
ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІАЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ
 (98)
 Пого тіл тут, як і всюди інде — малювання людської душі в її поривах, пристрастях, змаганнях, тріумфах і упадках; чм живіше він на далим історичним тлі змалює своїх героїв власне як людей, а не як манекени в історичних костюмах, тим кращий і тривітний буде його твір" (IV, Б. 218-219).
 Ми навели ці слова І. Франка про твори з історичними сюжетами, бо тут автор різніть від того, що писав у передмові до "Захара Беркута" в 1882 р. Франкові думки про цю справу допоможуть нам краще зрозуміти інші його твори про панцинцян і після панцинцян часи: поему "Панські жарти" (1887) і "Великий шум" (1907).
 Знаємо, що "Панські жарти" частинно основані на оповіданнях Франкового батька Якова, якому поет присвятив цю свого найдовшу поему, зачинаючи її такими словами:
 Коли нещастям, горем битий,
 Не заклещив, не зміщів я,

ма першорядної краси і першорядної цінні. Пост нїби оповідає подію одного села, але це подія з життя цілого народу; його село, це лиш специфікований тип цілого народу українського; його терпіння й гуманність, це риси не одного села, а цілого народу" (там же, ст. 433).
 У цій поемі головним героєм є дідич Мигуцький, життєва філософія якого була така:
 Любив, коли був хлоп здоровий,
 Прудкий до праці і розмови,
 До танців, сміхів і пісень;
 Та не любив хлопів багатих
 Та мовчазлих і завлатих,
 А на пишеснях був огень.
 Хлоп щоб умів орать, косити
 І в танці дівкою носити,
 Та "Вірую" і "Отче Наш".
 Письма не треба хлопцу знати:
 Як хлоп тебе книжки читати,
 Хто буде пану свині пас?

Селяни-кріпаки муєли відробляти панцину та купувати горілку, що її пан гнав у своїй гуральні. Але нагло під добродійним впливом священника селяни перестали пити. І почалась від того дня поміж громадою і паном глуха постійна війна, яка і творить зміст поеми. Комісар німець стас по боці селян, не з любови до українця, а тому, що польський пан гірко з нього зажартував.

Пан наказав селянам іти до праці на свято Норового Року і звелів замкнути церкву на ключ. Селяни

ПРОТОКОЛ 26-ОЇ ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

що відбулася в готелі „Шерман Гавз” в Шикаго в тиждень від 16-го до 21-го травня 1966 року

(10)

CONVENTION REPORT OF MYRON B. KUROPAS,
SUPREME ADVISOR

The four years I have spent as Supreme Advisor of the Ukrainian National Association have been rewarding and personally fulfilling. My efforts on behalf of our organization have been many and varied. There have been both positive and negative moments and it is my intention to mention both in this activity report. Let me begin with what I consider to be the more productive aspects of my tenure of office. Among other things, I:

- 1. Was responsible for 43 new UNA policies.
- 2. Organized a UNA youth branch in Winnipeg, Man.
- 3. Served as:
  - a. Chairman of the UNA Educational Research Committee
  - b. Member of the UNA Scholarship Committee
  - c. Member of the UNA Ukrainian Weekly Committee
  - d. Chairman of the Convention Social Committee
- 4. Represented the UNA at:
  - a. The MUNO convention in Winnipeg, Manitoba.
  - b. The 70th birthday celebration of Prof. Clarence Manning.
  - c. The UYLAN convention in Youngstown, Ohio.
  - d. The UOL convention in Minneapolis, Minnesota.
  - e. The 30th anniversary celebration of MUNO in Toronto, Ontario.
  - f. The American-Latvian Congress in Chicago, Illinois.
  - g. The education conference between the Committee for the Preparation of a Ukrainian Educational System in the Free World and the UNA Educational Research Committee.
- 5. Spoke at:
  - a. UNA Day celebrations in Chicago and Detroit in 1962, 1963, and 1965.
  - b. The 70th anniversary celebration of SVOBODA in Chicago, Illinois.
  - c. The 70th anniversary of the UNA in Cleveland, Ohio.
- 6. Taught Ukrainian history and political science at Soyuzivka in 1962 and 1964.
- 7. Attended over 70 UNA Supreme Assembly, district committee, branch, social, and educational research committee meetings.
- 8. Served the Ukrainian community as:
  - a. Chairman of the 25th anniversary concert of the death of Col. Evhen Konovalets.
  - b. President of the American-Ukrainian Republican Association of Illinois.
  - c. Chairman of the youth committee of the St. Joseph Church Council.
  - d. Chairman of MUN Enterprises.
- 9. Wrote over 20 articles on a variety of topics for SVOBODA.
- 10. Spoke at various youth conferences, banquets, forums, and meetings on the importance of a new approach to the education of Ukrainian-American youth.
- 11. Spoke in Chicago and Detroit on the topic: "Ukraine Today."

Unfortunately, not all of my activities as Supreme Advisor were as rewarding or as fruitful as I would have liked. To complete my activity report, therefore, permit me to list my failures.

1. My biggest failure was my inability to convince our central office to take a long hard look at its policy concerning youth. While it is true that we publish "Veselka" and "The Ukrainian Weekly," sponsor annual courses at Soyuzivka, grant annual scholarships to students, and donate small sums of money to various youth organizations, this is far from enough. We are still losing our youth and anybody who doesn't believe me need only to look around today and ask himself how many of our delegates are in their twenties and then compare this figure with the average age of our Supreme Assembly. We are definitely short of young people who should be assuming lesser leadership positions today for more important leadership roles tomorrow. It has always been my contention that unless the UNA prepares its own youth cadres, and this means an active, sincere search among various organizations for qualified people, no one will train them for us. There was a time when our youth organizations supplied us with our new blood. Today, however, many of our so-called youth organizations have become havens for the "perpetually young" who have no intention of moving into organizations more appropriate for their age.

Realizing that something had to be done soon, I wrote articles in SVOBODA, served on "The Ukrainian Weekly" committee, was instrumental in organizing the UNA educational research committee, endeavored to seek out competent youth leaders. Throughout, I encountered a kind of opposition from the central office that I could only interpret as a lack of interest. My articles were grudgingly printed with no editorial comment. The Ukrainian Weekly committee was never permitted to meet in full. The educational research committee was never permitted to present its program to the full cultural commission. The educational research committee was forbidden to sponsor any community forum on the topic of youth. No mention was ever made in SVOBODA concerning the activities of the educational research committee despite the fact that all of the minutes of our meetings were sent to both the central office and the editor of SVOBODA. Finally, I am aware of at least three different occasions where members of the central office failed to communicate with qualified, young, and potentially loyal UNA'ers who might have made invaluable contributions to our organization. The difference in age, I suppose, must have been a factor.

2. I have failed, too, in convincing the central office to remain close to the long established UNA policy of political neutrality. Despite the fact that our constitution and by-laws expressly forbid even nodding recognition of political

factionalism in our ranks, our central office has, on occasion, and in the name of unity, behaved in a manner that indicated to me a rejection of this sound policy.

3. I have failed to convince our central office that a re-evaluation of its censorship policy concerning reports and articles by Supreme Assembly members was in order. The striking of potentially libelous statements is one thing but to strike statements from annual reports and SVOBODA articles simply because another Supreme Assembly member or the editor would rather see them struck, is something else. Isn't it quite possible that censorship under the guise of "for the greater good of the organization" can easily deteriorate into censorship "for the preservation of the status quo."

4. I failed to convince our central office that there is a desperate need for a renewal of grass roots activity in an effort to improve our image in our large metropolitan areas. The dismal response our 70th anniversary celebrations suffered in 1963 and 1964 are a fair indication of how poor our image is in some areas. There was a time when the UNA was a leader in Ukrainian community affairs. Today, our initiative has been taken away from us. Despite the fact that we pride ourselves on being "the biggest and the richest," our voice in local affairs is weak.

5. I failed to convince our editor-in-chief that SVOBODA was not a true reflection of our entire UNA community. An interesting, admittedly cursory, survey of SVOBODA was conducted recently by Prof. Michael Waskiw at my request. Prof. Waskiw surveyed SVOBODA during a three month period (63 issues in all) and discovered that out of 126 editorials, 70 were devoted to international affairs (of which 52 dealt with Communism), 6 were devoted to Ukrainians in the U.S. and Canada, and 2 were devoted to education. It is also significant that of the 78 authors who wrote lead articles on page 2, only three were Supreme Assembly members.

6. Finally, I failed to convince our central office to temper its "strictly business" approach to employee relations with a little more fraternalism. Despite our Supreme President's belief that "workers will always complain," it is my contention (borne out by scientific study and American business know-how) that a contented employee is a productive employee. To be able to maintain the best of possible working conditions should be the goal of our central office and this cannot be the case when there is dissension among Supreme officers, there are frequent occasions of a "bawling out," and when it takes long, drawn out meetings to convince the central office that hospitalization and pension plans are the bare minimum essentials if we are to compete in today's labor market. Yes, our workers do complain for I have heard them. They have many complaints, if they complain to me they probably complain to others and this does not help our image.

In conclusion let me make it perfectly clear that while I did not agree with the central office on a number of occasions, this is not to be taken as a blanket condemnation of all of its policies. There are bound to be disagreements among people in an organization the size of the UNA and if all dissenting parties are sincerely interested in the good of the organization the result of all such disagreement can often prove to be a catalyst to greater growth. If every single Supreme Assembly member were to mention only that which was positive and neglect to mention that which in his opinion was negative, then UNA would be in deep trouble. We have a good organization but I believe we can make it better. We have done much for the Ukrainian-American community but I believe we can do more. An organization that is oblivious of its environment and is reluctant to re-evaluate past efforts in the light of changing conditions soon finds itself out of step with the rest of the social order. When this happens, decline inevitably follows.

Головний радний Мирон Куропас виголосив у доповідні до друкованого звіту наступні зауваги: „Шановна Президіє, Дорогі Делегати! Кажуть — виглядає, що тут є велика війна. На мою думку це є лише здоровий обмін думок з різницею поглядів, бо ж наше звітні — це висловлення наших поглядів. Не всі мають з нами погоджуватися, але кожному з нас можна вільно про ці речі говорити. Во хто інший, як не рідний брат мав би звернути свого братови увагу, коли, на його думку, щось робить він неправильно.

Відносно мого звіту можу сказати, що ніхто не повинен бути заскоченим моїм звітом. Можливо він є надто популярний і може він не всім сподобається. Але я хочу вказати на нашу хибі. Ними в першу чергу є те, що не використовується всіх сил головних урядовців у союзній праці. Ці здібні люди бажать працювати, але стан за останніх 4 роки був такий, що важко було працювати. Друга проблема, це наш Комітет Молоді, який мав перерити стан нашої молоді по цілій Америці. Ми започаткували такий Комітет в Шикаго і в ньому співпрацюють з нами два священники, православний отець Кулик і католицький отець Шарій. Оба вони молоді і самі найкраще розуміють проблеми молоді. Разом з ними співпрацюють для УНСОЮЗУ і його молоді директор Рідної Школи і голова учительської громади та представники всіх молодечих організацій. Ми маємо вже велику статистику з вивчення запитників, але чекасмо, щоб схопити цією статистикою, по можливості, всю нашу молодь. На підставі зібраних даних ми зможемо запланувати нашу працю серед молоді, бо ж треба знати стан нашої молоді, щоб устійнити, що з нею робити. Статистика дасть нам змогу прийти до конкретної оцінки стану і складення плану праці. Ми мусимо платити нашу молодь і дбати про неї, а це зможе найкраще зробити наш УНСОЮЗ, бо має на це людей до праці і матеріальні можливості. Працю треба вести і дати змогу її провадити, чи то в рамках Комітету Молоді при Культурній Комісії, чи в тісній співпраці з Екзекутивною. Справу такого Комітету Молоді можемо ми тут вирішити на Конвенції і тут могли б ми вибрати членів такого Комітету, коли б Ви цього собі бажали. Праця такого Комітету є корисна і потрібна для добра нашого УНСОЮЗУ. Бо це є несперечна конечність подбати вже тепер, щоб наша молодь дальше росла і могла заповнити нашу будучність”.

ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА „СВОБОДИ” АНТОНА ДРАГАНА

Цьогоріч, вже 26-та з черги конвенція нашої великої і славної установи, Українського Народного Союзу, відбувається майже щодня точно в 50-ті роковини смерті та в 110-ті роковини народження найбільшого — після Тараса Шевченка — сина українського народу, Великого Каменяря його долі-волі, Івана Франка. Цим подвійним роковинам Український Народний Союз і „Свобода” присвятили свій цьогорічний календар-альманах і також цю нашу конвенцію попереджує відповідна культурно-мистецька імпреза в честь Івана Франка.

Український Народний Союз, як і весь український народ, має всі причини на те, щоб згадувати, шанувати й величати Івана Франка та жити і здійснювати його великі ідеали. Всі бо ми, вся наша велика нація, носить нестерпу печатю його великого духа. А на славу і честь на-

ших попередників-піонерів на американській землі треба сказати, що в цій країні волі вони прийняли ідеї Івана Франка та ними жили і їх здійснювали від самого початку свого поселення та свого організаційного оформлення три чверті століття тому. Доказом цього можуть послужити поживлі сторінки давніх річників „Свободи”, може послужити вся історія українського поселення в Америці і Канаді, може послужити в першу чергу Український Народний Союз, духовним батьком для якого був його патрон Тарас Шевченко, але для якого програмою став Іван Франко. З його, Франкового, духа печаттю УНСОЮЗ був створений та ріс і розвивався. Цьогоріч наша конвенція, що відбувається в роковини Івана Франка, є найдостойнішим місцем, щоб це пригадати, та найбільш авторитетним зібранням, на якому ми повинні потвердити свою відданість ідеалам Великого Каменяря долі українського народу і цим його пошанувати.

ЧАСТИНА ЦІЛОСТИ

На початку редакційного звіту не від речі буде ствердити одну істину, під кутом якої ми повинні розглядати і нашу дотеперішню активність і наші плани на майбутнє, не тільки коли мова про публікації УНСОЮЗУ, але й всю діяльність. Маю на думці все більшу — що так скажу — пов'язаність та взаємозалежність долі вже не тільки поодиноких установ і національних груп, але й народів та всього людства. Внаслідок стрімкого розвитку комунікаційних можливостей, останнім висловом якого є міжнародна сателітно-комунікаційна корпорація, що її очолює наш славний земляк д-р Йосиф Харик, світ став „малий” і в нових обставинах не можуть уже існувати жадні „гетта”, не може вже бути жадної „хати скраю”, ніхто вже не може звільнитись від взаємної залежності, а тим самим і взаємної відповідальності. Слово Івана Франка, роковини якого згадуємо, про те, що кожний думає, що на ньому „мільйонів стан стоїть”, стали сьогодні конечністю і законом.

Сьогодні ми з оправданою гордістю можемо твердити, що саме ця конечність лягла в саму основу створення Українського Народного Союзу ще надовго перед тим, поки комунікаційні та інші сателіти й ракети почали літати понад нашими головами. Ключ об'єднати всіх українців поза межами батьківщини в одну народну організацію, видивнений нашим основоположником о. Григорієм Грушкою в „Свободі” 73 роки тому, започаткував Український Народний Союз. Під знаком цієї спільної долі та взаємної залежності УНСОЮЗ організував і сьогодні організує своїх членів, він уже від самого початку свого існування радий їм ставати американськими і канадськими громадянами та ніколи не тільки не втрачати, але й постійно скріплювати свій духовний зв'язок зі своїм українським народом.

Згадую про ці наші ідеали і про нашу конечність, бо власне публікації УНСОЮЗУ є тим головним помістом між членами і не-членами УНСОЮЗУ, між нами на американській і канадській землі та нашими братами в інших країнах і між нами усіма та нашим народом. Ми зрадили б основні ідеали наших основоположників, ми прогнали б одну з головних передумов нашого росту і розвитку, або й припечатали б свою долю, якщо б про ці істину забули, від неї відступили.

Редакція видань УНСОЮЗУ має причину і потребу пригадати цю давню і самозрозумілу засаду цьому нашому великому зборові, бо все це не перевелися голоси — і не тільки серед недоброзичливих у відношенні до УНСОЮЗУ посторонніх осіб, але й серед деяких свідомих та відповідальних його членів — які бажали б обмежити діяльність УНСОЮЗУ виключно до забезпеченої діяльності, а його публікації перетворити в „домашні вісті”. Зайво було б доводити, що це був початок кінця не тільки УНСОЮЗУ, але й всієї організованої української громади на північно-американському континенті. Бо коли сьогодні і вже в найширшому світовому масштабі не може бути нічого „хати скраю”, то тим більше не може її бути в одній національній громаді, та ще й з такими великими і шляхетними завданнями, як їх має українська громада в ЗДА і Канаді.

З ПЕРСПЕКТИВИ ЧОТИРЬОХ РОКІВ

Швидко й, здавалося б, непомітно проминули чотири звітні роки між попередньою, 25-ю, і теперішньою 26-ю нашими конвенціями. Але, як же багато нових сторінок історії записано в тому часі, скільки подій заіснувало, однак освітлених, як і трагічних, що матимуть навіть рішальний вплив на дальший розвиток і дальшу долю світу й людства. До найважливіших подій в цьому чотирьохроковому періоді треба зарахувати закінчення Другого Ватиканського Собору Католицької Церкви із його наслідками, переломними рішеннями та постановами щодо достосування Церкви до нового стану і розвитку в світі. Вперше після довгих сторіч суперечностей і взаємного запирювання чи поборювання як брат з братом об'явилися ці простягнути до себе руки дружби і співпраці голови поодиноких віровізнань, започатковуючи цим новий період в історії людства. Нікому так, як нам, одному народові різних віровізнань, не може залежати на цьому співжитті більше.

Це „достосування” найбільшої духовної і моральної сили в світі до нового розвитку в світі прийшло найбільш вщупу. Людство, що генієм свого ума піднісло високо в космічні простори, що опоясало штучними сателітами не тільки Землю, але й інші планети та цілком реально причетнується до передоаченої вже в короткому часі висадки на Місяці, що має в своєму розпорядженні силу, яка спроможна дослідно змести все з лиця Землі або й зрушити саму Землю, мусить перестати основну перецінку своїх вартостей, мусить етично достосуватись до нових обставин, до нового стрімкого технологічного розвитку.

Ми, українська громада в Америці і Канаді, як частина цілоти, мусимо здатися собі з цього справу, мусимо за цими речами слідкувати, мусимо дати в них вклад і самим до них достосуватись і в цьому головна, чи одна з головних ролей припадає нашій пресі та нашим публікаціям.

Дво подій, що потрясли світлом в звітному часі, треба зарахувати скритованість та смерть з рук комуністичного фанатика, молодого і надійного 35-го президента ЗДА Джона Ф. Кеннеді. На його місце прийшов президент Ліндон Б. Джонсон із своєю програмою Великого Суспільства. По другому боці беззавданно закінчив свою криваву кар'єру Кат Українці Нікіта Хрущов, на місце якого прийшли йому подібні Брежнев з Косигіном. Серед загальних закликів до миру та мирних декларацій, в багатьох частинах світу в тому часі спалахували „домашні війни”, інспіровані завжди тими самими народодивичними і злочинними з Москви й Пейнїнгу, які й самі між собою сваряться, але які змагають до тієї самої мети — заволіти світом. Війна у В'єтнамі перетворилася в нову велику пробу, чи й наскільки вільний світ готовий протиставитись комуністичній загрозі та яку ціну він готовий заплатити за збереження волі. Факт, що в звітному часі здобули свою національну суверенність і державу не-

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ РАДНОЇ УНС МАРІ ДЕМИДЧУК

Хвальний Уряд, Шановні Делегати 26-ї Конвенції УНС.

Чотири роки тому, на 25-ій Конвенції УНС Ви вибрали мене головною радною, за що я Вам з цього місяця дякую. Бути вибраною до Уряду УНС так великим збором, це велика честь, бо як когось на уряд вибирається, то тим самим йому дається авторитет виступати і діяти не лише перед членством, але і перед широким загалом громадянства.

Я по можливості моїх сил і знання, старалася виправдати мій вибір і Ваше довіря до мене і ось нині складаю Вам мій скромний звіт. Праця Головної Радної це найважливіша праця при організуванні членів до УНС, бо сила нашої організації лежить в його членстві.

Як налевно пам'ятаєте, за останні чотири роки по Конвенції, ми перевели чотири кампанії в організуванні членства до УНС. Всі вони були доволі удачі. В кожній з них я брала активну участь, за що була наділена Медалею сл. д. о. Г. Грушки та іншими, які УНС дарував всім, хто здобув найменше 10 членів за рік.

На терені Нью Йорку належу до Комітету Відділів УНС, де займаю пост місто-голови. В кожній акції Комітету беру активну участь. В останній році Головний Уряд припоручив мені представництво УНС на трьох громадських імпрезах і на двох Ювілеях відділів УНС. 16 травня 1965, УСС обходили 50-ліття, на якім то Ювілею я сказала коротку промову на тему: Відгук американських українців до постанови УСС-ів. Це свято було в Нью Йорку. 24 жовтня 1965, 204 відділ УНС святкував 50-ліття свого існування. На тім святі я також репрезентувала УНС і виголосила промову на тему: Дорога вітчизна, а воля дорожча. В День Подяки найстарша жіноча організація Союзу Українок Америки мала свою Конвенцію в Нью Йорку і рідночасно святкувала своє 40-ліття. На бенкеті в готелю Пилтон-Стетлер я також була репрезентаткою УНС. В січні ц. р. 36 відділ УНС іменем Пресвятої Богородиці в Рочестер святкував 50-літній Ювілей. На тому Ювілею я виголосила коротку промову на тему: Надбання УНС і Праця Жінотства, про що опісля дала допис до Свободи.

Крім того в відділі 293, працюю як секретарка вже понад 20 років. Рівнож беру участь в громадським життях моєї громади в Брукліні, а на терені Нью Йорку беру участь в праці жіночої організації, Союзу Українок, і входжу до ширшої Ради УСК.

Працю для УНС ціно високо в кожного члена цієї організації, бо УНС є справді заморською твердиною українців, як це сказав пок. Остап Грицай свого часу в своїй статті в „Свободі”.

При цьому мого звіту хочу висловити мої побажання, найкращого успіху теперішній 26-ій Конвенції УНС, і дай Боже, щоб всі наради і рішення вийшли на користь для всієї нашої спільноти не лише в Америці, але в цілому світі.

До друкованого звіту головної радни Марії Демидчук додала наступні усні зауваги:

„Хвальна Президіє, Світла Конвенціє, Шановні Делегати і Делегатки! Тому чотири роки Ви обрали мене на головну радню. Мій звіт з діяльності на цьому пості вдрукований. Але моя праця для УНСОЮЗУ датується від 1942 року, коли я перебрала секретарство Відділу і веду його до тепер. Крім організування нових членів для УНСОЮЗУ, за що я була нагороджена медалею о. Грушки та іншими відзнаками, я мала велику честь репрезентувати УНСОЮЗУ на різних громадських імпрезах, на яких я складала привіти та виголосувала промови. Про працю для УНСОЮЗУ не старіюся багато говорити, бо всі Ви її знаєте, бо інакше Ви не були б тут на Конвенції. Тисячі і десятки тисяч членства — 31 мільйон майна УНСОЮЗУ — це вислід праці і зусиль нас усіх тут прийавних. Ми з'їхали на Конвенцію, щоб радити над дальшим ростом УНСОЮЗУ і над його добром. Радьмо розсудливо і будьмо свідомі наших завдань та відповідальності. Пам'ятаймо, що УНСОЮЗУ був збудований важкою працею в далекі гірні часи та обставинах. УНСОЮЗУ ріс і розвивався, бо він в'язав усіх своїх діячів і членів вищою ідеєю. Наші піонери вважали УНСОЮЗУ багато вищою установою, як лише забезпеченою. У нашій Ювілейній Книзі УНСОЮЗУ, виданій з нагоди 40-ліття УНС, вкінці опісу 18-ї Конвенції, яка відбулася в Дітроїті, подані такі слова на закінчення: „Ми віримо, що конвенція УНСОЮЗУ в будучності перейдує великі реформи і стануть більш організаційними, однак їх дух лишиться той самий бо вони не можуть відійти від традицій УНСОЮЗУ. Праця УНСОЮЗУ не має бути лише для його членства і американських українців, але вона має служити загальній визвольній ідеї всього Д-р Богдан Гнатюк заповів коротку — 15 хвилинну перерву в нарадах, але перед нею ще заступник головного предвіника УНС інж. Степан Куропас прочитав ряд оголошень про збори делегатів різних стейтів та округів.

Перерва тривала від год. 11.15 до 12.30 по полудні, коли д-р Богдан Гнатюк закликав делегатів зайняти свої місця та попросив до слова головного редактора „Свободи” Антона Драгана.

\$50,000.00 ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
МОЖЕТЕ ПРИДБАТИ ДЛЯ СВОЄЇ РОДИНИ
ЗА \$26.50 МІСЯЧНО, ЯКЩО ВАМ 30 РОКІВ

ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ
• ТЕРМІНОВОЮ ГРАМОТОЮ УНСОЮЗУ! •

залежність не тільки далі, а в колоніальних раніше народів, але навіть і деякі племена, про яких досі мало хто чув, тільки підкреслює трагедію великого українського народу, що все це перебуває в колоніальній залежності від червоної Москви й є жертвою невинної експлуатації та переслідувань.

РОЗБУРКАНЕ ПЛЕСО УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

Великі й далекосяглі події заіснували в звітному часі і в українському житті у вільному світі. Великою подією міжнародного значення було звільнення із сибірської каторги та приїзду до Риму митрополита-мученика Посифа Сліпого, найменування його на патріархорівного Верховного Архiepіскопа Української Католицької Церкви та опісля піднесення до гідності кардинала. На превеликий жаль ця велика подія якось наче розгубилася у внутрішніх українських суперечностях відносно створення Українського Католицького Патріархату. Великою подією в українському житті було поставлення пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні, а третьою важливою справою було в нас — можна б сказати — „Велика Дебата“ на тему нашого відношення до відвідувачів із поволеної України.

Усі ці справи мали максимальну увагу в публікаціях УНСОюзу, бо вони її вимагали і на неї заслуговували. Цією увагою до тих справ була подиктована й минулорічна поїздка звітотвора до Європи. Становище нашої редакції і нашої установи було багато разів з'ясовуване на сторінках наших публікацій й окремо в річних редакційних звітах під час нарад Головного Уряду УНС, отже було б зайво їх повторювати. Думаю, що не буде перебільшенням, як коротко стверджу, що в усіх цих проблемах, які так глибоко інтересували і хвилювали нашу суспільність, публікації УНСОюзу — думаю в розв'язуванні та полегодженні цих проблем — відіграли головну, якщо не рішальну роль.

Таку ж і ще більшу, бо ініціативну роль відіграла наша установа та її публікації в найбільшій та найсвітлішій в нашій історії події — поставленні та врочистостях відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні. Із сторінок „Свободи“ ця велика акція почалася і на сторінках „Свободи“ вона розгорталася та знайшла своє завершення. Думаю, що після заснування Українського Народного Союзу в 1894-му році, ніщо краще не свідчить про передачу і навіть рішальну роль „Свободи“ й видань УНСОюзу взагалі, як власне ця акція, зв'язана з поставленням і відкриттям пам'ятника Тарасові Шевченкові в столиці Америки. Подібна увага була приділена на сторінках „Свободи“ й пам'ятникові Тарасові Шевченкові в Вінніпегу. Ухвала Головного Уряду УНСОюзу, щоб опублікувати окремою книжкою „Пам'ятник Т. Шевченкові у Вашингтоні в документах і повідомленнях УНСОюзу та „Свободи“ була дуже правильна та повинна висвітлити роль УНСОюзу в цій світлій події і закрити її для історії.

НА НАШІ, НЕ СВОЇ ЗЕМЛІ

Поруч справ УНСОюзу та всієї нашої громади в Америці і Канаді, справи нашої батьківщини-України й нашого поволеного волею народів завжди найвище інтересували нас усіх та мали найбільшу увагу в „Свободі“ й інших публікаціях УНСОюзу. Вони заслуговують і на окрему увагу в цьому конвенційному редакційному звіті, тим більше, що в останніх роках було багато недоброчинливих і підступних спроб спонукати нашу суспільність не тільки до завдяки побажанню переїзду, але й до — в нашій опінії — нічим неоправданого зміни наших поглядів і нашого відношення до того, що ми назвали б проблемою поволеної України. Попередня, 25-та конвенція УНСОюзу схвалила зобов'язуючу й виданим резолюцію, в якій сказано, що в Україні не зайшли жадні такі зміни, які вимагали б переїзду нашого відношення до її положення. Чи зайшли такі зміни в звітному часі? Так нам підповідали і в цьому хотіли нас переконувати. Першим важливим кроком було відоме звернення ніби то „діячів української культури“ підсовєтської України із самозапрошенням до участі у врочистостях відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні. Опісля прийшли не менш відомі відвідини групи Колосової та інших „бригад“ і згадана вже „Велика Дебата“ серед українських поселенців у вільному світі. Гасла про „зв'язок з батьківщиною“, про „творців української культури“ і подібні натрапляли на похвальний sentiment серед багатьох українських патріотів і могли легко закрити ім очі на безардну політичну дійсність в Україні. Становище „Свободи“ в цій справі відоме і дійсність його потверджує. Діячів української культури ставився перед судом, горять від підпалу українські культурні скарби, окуповану країну залував нова хвиля терору і русифікації, а відносно еміграції — замість недавніх підслів слів, силється давню відому брудну лайку та давні інсинуації. Хитрощі з „культурним“ і „контактами“ не пощастили й тепер, на недавній конференції в Києві, з-поза культуробійної та контактної маскири показалося те саме спражне обличчя червоного окупанта, який вогнем і мечем нищить українство від майже 50 років. Очевидно, що ми тільки із симпатіями та співчуттям можемо відноситися до тих наших братів з-поза залізної заслонки, які в обставинах були змушені маскувати затию ворога, але не можемо забувати, що й між ними є корнійчук. Недавні ще залізничники до еміграції й теперішній новий вибух лайки і погрози проти еміграції в Києві нагадують відомий дотип про людину, яка побачила на дверях установи оповістку, що пошукується „культурного й гладкого в поведінці“ працівника та зголосилася на працю. Коли ж її сказали, що місце вже зайняте, то вона останніми словами вилаялася, чому не знято з дверей оповістки, якщо місце вже зайняте.

ЗДОРОВІ ПРОЯВИ

Серед багатьох дебат і суперечностей в нашій суспільності почали зарисовуватися і здійснюватися нові великі і здорові прояви, що з черги можуть скріпити силу і вартість та значення і ролі української громади у вільному світі. Український Конгресовий Комітет Америки відбуває цього року свій конгрес та відзначає своє 25-річчя. Наші брати по той бік ріки св. Лаврентія, в Канаді, активно заангажовані в підготовці відзначення 100-річчя Канади і 75-річчя українського поселення в тій країні й почали акцію збирання мільйонного фонду на Шевченківську культурну фундацію. Сильно УККА і КУК, при видатній участі нашої установи та її працівників, зближаються до здійснення нового історичного діла: скликання і відбуття ініціативи Пан-Американської Української Конференції Світового Конгресу Вільних Українців, що мав би відбутися в листопаді наступного 1967-го року, саме в 50-річчя Української Національної Революції. Згадаю, що цим роковинам буде в цілості присвячений альманах УНСОюзу на 1967-ий рік, що вже є в редакційній підготовці.

Це тільки дуже короткі і загальна пригадка того міжнародного й українського тла, на якому працювало Видавництво УНСОюзу в звітному часі. Загальний огляд цієї праці й дальша характеристика поодиноких наших публікацій, як і деяких проблем допоможе нам побачити їх — як кажуть — світла і тіні та поробити відповідні висновки й виснести відповідні рішення на майбутнє. Цю характеристику хотів би я ще попередити короткою згадкою про втрати з-поміж наших редакторів і співробітників, віддавши цим заслужену пошану їхній пам'яті.

НАШІ ВТРАТИ

У звітному часі відійшли у вічність два видатні і заслужені для Видавництва, УНСОюзу й Американської України та української справи колишні члени нашої редакції і громадські та політичні діячі: довголітній редактор „Свободи“ та один з найбільш заслужених діячів-піонерів д-р Семен Демидчук і перший та довголітній редактор нашого англомовного „Українського Тижневика“, організатор і лідер нашої молоді, довголітній голова Українського Конгресового Комітету ред. Степан Шумейко. Відійшли від нас у вічність і два десятки довголітніх та відданих постійних дописувачів — співробітників „Свободи“, між ними й такі світлі постаті нашого культурного й громадського та політичного життя, як проф. Володимир Дорошенко та редактор Василь Мудрий. На сторінках „Свободи“ та інших публікацій УНСОюзу назавжди збережеться велика частина їхньої творчості і їхнього вкладу в нашу культуру і наш розвиток, а з цим і пам'ять про них.

Д-р Семен Демидчук

Ред. Ст. Шумейко

ЩОДЕННИК „СВОБОДА“

Багато дечого нового сталося в „Свободі“ впродовж останніх чотирьох звітних років. Вистачило б порівняти цей щоденник з-перед чотирьох років і сьогодні. В „Свободі“ — як це згадувало в одному із попередніх редакційних звітів — ми не тільки визнаємо, але й практично засаду, що в світі ніщо не стоїть на місці, що в житті все або розвивається і йде вперед, або занепадає і вивіде. Думаю, що „Свобода“ зробила поважний крок вперед. Ідучи по тій самій лінії, що все тепер робиться в світі — достосування до нового стану речей, наша редакція намагалася також і „Свободу“ достосувати до нових потреб і вимог нашого часу і нашого розвитку. Мавши на увазі, що величезна більшість — якщо не всі наші читачі вже можуть свободно користуватися загальними американськими джерелами інформації, ми сильно — що так скажу — „зурканизували“ газету. Очевидно, що ми не могли й не можемо виключити із щоденника загальних американських та міжнародних вісток і коментарів на американські та міжнародні теми. Але, коли мова про вістки на першій сторінці, ми їх тепер переважно тільки відмічуємо, ресструємо в рубриці „Останніх вістей“. Натомість, на першій сторінці ми ввели дві нові рубрики: „Україні у вільному світі“ та „На нашій, не своїй землі“. Українські вістки та інформації переважують на першій сторінці і без окремих рубрик, при чому союзові вістки мають самозрозуміле першество в органі УНСОюзу. Завдяки тісній співпраці з видавництвом екзекутивних урядовців УНСОюзу, зокрема гол. пресдідяча Йосипа Лисогора, заступника гол. пресдідяча й „денана“ наших кореспондентів інж. Степана Куропаса, гол. секретаря д-ра Ярослава Падоху, гол. касира Романа Слободяні, інших головних урядовців та організаторів і урядовців Відділів „Свобода“ в звітному часі може більше ніж будь-коли була органом УНСОюзу також у тому відношенні, коли мова про інформування читачів про життя, працю і розвиток цієї установи. Підкреслюю це в звіті, бо з практичної відомо, що на кожній конвенції УНСОюзу постійно трапляються голоси, мовляв, „Свобода“ подає замало вісток з життя УНСОюзу. Сьогодні така заввага була б зовсім безпредметна.

Зреформовано під кутом „достосування“ й „українізації“ також другу, редакційну сторінку. Вже від кількох років також і на цій сторінці переважують інформаційні статті та коментарі на українські теми. Навряд чи була в нашому житті будь-яка важливіша подія чи справа, яка, крім інформації, не мала б ще свого відповідного наświetлення на сторінках „Свободи“. Таку ж окрему увагу мали в „Свободі“ і всі події в Україні та посередньо чи безпосередньо з Україною зв'язані.

Третя і четверта сторінки щоденника — призначені на оголошення та дописи з громад. У цій ділянці в нас існує замало було б сказати труднощі, бо це справжня трагедія. У хвилині, як приготувався цей звіт, на редакційних столах і в друкарні була ще бодей яка сотня залеглих дописів, дарма, що від деякого часу ми друкуємо збільшеною кількістю видань „Свободи“ в подвійному об'ємі. Тут уже не допоможе жадні реформи і жадні спекуляції. Життя і нашої установи, і нашої громади розвивається і дійшло до такого ступня свого розвитку, що його вже в жадному разі не можна відсканувати на чотирьох сторінках навіть щоденної газети. Сдиним виходом із цього зачарованого кола може бути збільшення об'єму „Свободи“ в найкращому інтересі і самої газети, і нашої установи, як і всієї нашої громади.

Уже більше ніж десять років у кожному редакційному звіті на конвенціях і на річних нарадах Головного Уряду була та сама інформація: редакція „Свободи“ працювала в тому самому складі. Цим разом також і тут зайшли зміни, бо мусять зайти. Як в цілій нашій установі, так і в редакції мусимо думати про неперервність та тяглість праці, про її розвиток і про майбутнє. Був найвищий час, щоб редакційний склад дещо відсвіжати, і не тільки тому, що двох наших редакторів уже давно переступили пенсійний вік, але й праці та завдань прибуло.

Із цих причин та потреб, як і з тієї наглої причини, що одного з редакторів треба було на довгий час від'їздити до праці при підготовці матеріялів до другого тому англомовної Енциклопедії Українознавства, впродовж останніх двох років ми намагалися здобути для редакції бодей одного постійного нового співробітника. Так то впродовж кількох місяців в складі редакції по черзі працювали: ред. Іван Овечко, який з родинних та здорових причин переїхав опісля до Каліфорнії, залишившись і надати нашим вартисним співробітником - дописувачем; ред. Леонід Полтава, який опісля перейшов на працю в державній установі; ред. Микола Шербак, що працював у редакції під час перерви в його постійній праці й опісля, повернувшись назад до неї, став нашим вартисним співробітником-дописувачем, слідуючи зокрема за вістками з України та приготувавши матеріяли до рубрики „На нашій, не своїй землі“. Вкінці, з початком цього року на постійну працю в редакції, як її член, поступив один з найкращих наших фахівців у цій професії, відомий також із своєї літературної творчості, редактор Остап Тарнавський.

Окремо треба згадати про наладнання в звітному часі одної з важливих ділянок, зокрема у відношенні до нашої молоді та з уваги на всебічність нашого життя. Маю на думці постійну інформацію і на сторінках щоденника, і у формі окремої сторінки про спорт. Вартисним і — можна б сміло сказати — незрівняним і незаступним спортивним

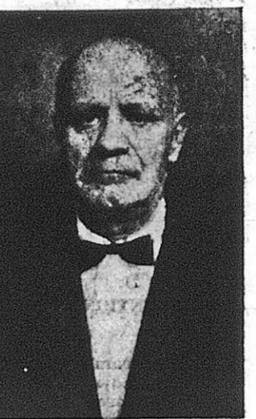
Вячеслав Давиденко

Іван Кедрін

Богдан Кравців

Д-р Лука Луців

Остап Тарнавський

Іван Кериницький

Володимир Сохан

редактором „Свободи“ є такий же вартисний асистент головного секретаря УНС п. Володимир Сохан.

Отже, в складі редакції щоденного органу УНСОюзу тепер, крім звітотвора, працюють найбільш кваліфіковані знавці редакційного діла: ред. Вячеслав Давиденко, ред. Іван Кедрін - Рудницький, ред. Богдан Кравців, який впродовж останніх трьох місяців повночасово працював при підготовці матеріялів до другого тому Англомовної Енциклопедії Українознавства та ще й в майбутньому працюватиме в тій ділянці аж до остаточного закінчення цього тому, д-р Лука Луців та ред. Остап Тарнавський. До редакційного складу належить, хоч і не працюють постійно в приміщеннях „Свободи“, спортивний редактор Володимир Сохан та відомий наш письменник - фейлетоніст Іван Кериницький - Ікері - від кількох місяців — ред. Микола Шербак. До них, думаю, можна б зарахувати й згаданих уже при іншій нагоді членів Екзекутиви УНС.

Збагатився і урізноманітнівся в звітному часі новими вартисними співробітниками й дотеперішній штаб наших дописувачів. Ред. Ол. Килимний з Бразилії, д-р Богдан Галлайчук з Аргентини, д-р Михайло Данилюк, пані Леся Лисак та інші в Америці, ред. Теодор Данилів в Європі — щоб тільки для прикладу згадати деяких. Усі вони, разом із давнішими нашими дописувачами з усіх частин світу, дають непроминаючий вклад у розвиток нашої політичної думки, нашої культури та нашого громадського життя. Жалю, що не маю можливостей всіх їх назвати поіменно в цьому звіті — надіюся, що зможемо це зробити в окремій публікації, що її вже тепер плянуємо видати з нагоди недалекого 75-річчя „Свободи“. Скажу тільки, що вартості вкладу цих наших співробітників, між ними багатьох найбільш кваліфікованих знавців поодиноких ділянок, їхньої доброзичливості і жертвенності ми не всіли винагородити. Тим більша вдячність їм належить не лише від редакції, але й від нашої установи і від усієї нашої громади.

При „Свободі“ в звітному часі продовжувало видання „Трибуни УНС“ та сторінок молоді: „Студентське Слово“, „Пластова Вагра“, „Шлях Молоді“, „Сторінка Зарєва“, „Сторінка ТУСМ“, „Український Спорт“ та „Літопис ОДУМ“, а час-від-часу друкувалося ще такі окремі сторінки, як „Рідна Школа“, „Україні над Паціфіком“ та деякі інші. На жаль, ще також у звітному часі не могли ми до цих видань додати окремої сторінки літератури і мистецтва і на додаткові труднощі натрапляли в періодичній публікації існуючих сторінок. Це тому, що місце на ці додаткові сторінки нам у звітному часі частіше ніж досі приходилось „реквірувати“ на те, щоб вичерпувати залегли матеріяли, редакційні й оголошені, а це з черги знеохочувало наших видань і часто ентузіастичних редакторів сторінок, які не мали певности, чи залляються ними сторінки зможуть повнитися в передбаченому часі. Сторінки молоді повняються при „Свободі“ вже майже півтори декади і з досвідом знаємо, яку важливу роллю вони виконували для цих молодечих організацій та для їхнього — що так скажу — місця в нашій громаді. Тільки збільшення об'єму „Свободи“ може розв'язати цю проблему.

На такі ж і деякові труднощі натрапляла і „Трибуна УНС“, яка в звітному часі не завжди появлялася з кінцем кожного місяця разом із місячними рекордовим та касовим звітами. Додаткова труднощі була в тому, що чомусь деякі із самих союзових діячів та дописувачів ставляться з деяким пересудом до цієї трибуни й воліють, щоб їхні матеріяли друкувати на сторінках щоденника. Тим не менше, „Трибуна УНС“, яка в звітному часі появлялася частіше вже на чотирьох сторінках друку, збагатилася — думаю — не тільки нашу інформацію про нашу організацію, але й була важливим посібником в організаційній праці. Цим — можна б сказати — вужчим пресовим органом УНСОюзу, його „Трибуною“, зокрема й дуже активно турбувався, даючи свій рішальний вклад в її редагування, наш головний секретар д-р Ярослав Падох та асистент гол. секретаря п. Володимир Сохан. Не тільки вдержання, але й дальша розбудова та поширення цієї „Трибуни“ є в найкращому інтересі нашої установи та її дальшого росту.

THE UKRAINIAN WEEKLY

Цю саму працю, ті самі завдання і ті самі обов'язки, що їх виконує український щоденник „Свобода“ для тих наших членів і читачів, які вєдлоють українською мовою, для молодшої англомовної нашої генерації виконує наш англомовний „Український Тижневик“. Після відходу від праці першого редактора цього тижневика, покинувши вже Степана Шумейку, багато часу й зусилля вимагала справа добору відповідного іншого кваліфікованого редактора та стабілізації і тяглість редакційної праці. Ці заходи й в звітному часі в річних редакційних звітах. В різному часі та впродовж довгих і коротких періодів цей наш тижневик редагували Володимир Прибила, Гелен Перожак-Смидак, Ростислав Хом'як, Володимир Душник і, врешті Зенон Снйлік, теперішній редактор. То ж і віддаємо перш за все йому голос:

REPORT BY ZENON SNYLYK

Since joining the publicational department of the Ukrainian National Association in February, 1962, I have had both the privilege and the opportunity of being associated with various projects of our English-language section.

Originally engaged to work solely on the editorial staff of "The Ukrainian Weekly," with the view of eventually assuming full responsibilities as editor of that publication, I was transferred after five months (August, 1962) to the English-language Ukrainian Encyclopedia, a major UNA project with which I was associated on a full-time basis until May, 1965. During that time, I was called upon to take over the duties of editor of "The Ukrainian Weekly" for periods extending up to three months in the absence of my colleague and predecessor, Dr. Walter Dushnyk, who was acting editor of our English-language weekly. From time to time, I also submitted articles and assisted on the technical phase of editing. Upon termination of Dr. Dushnyk's employment with us (May 15, 1965), I was informed by Mr. Antin Dragan, Editor-in-Chief of "Svoboda," that I was being transferred to "The Ukrainian Weekly" on a full-time basis.

Thus, since the middle of May, 1965, I have had the privilege and the responsibility of editing "The Ukrainian Weekly," official English-language organ of the Ukrainian National Association.

Since its inception almost 33 years ago, "The Ukrainian Weekly" has performed a major function in the overall activity of the Ukrainian National Association and its publicational sector in particular. Designed as a vehicle of information and communication for the English-speaking members of the UNA, "The Ukrainian Weekly" has endeavored to promote knowledge of Ukrainian history and culture, to disseminate truth about Ukraine among our American friends and thus advance the cause of Ukrainian freedom and independence, and to serve as a news medium for UNA membership and the youthful segment of our organized community on the North American continent. Even a cursory look at the yearbooks of the past 33 years will bear out the contention that "The Ukrainian Weekly" has done a magnificent job in living up to its intended objectives and in maintaining the high standard that is characteristic of virtually all UNA undertakings. In this, it is greatly indebted to the UNA leadership and membership alike, and to countless individuals who have collaborated in various capacities over the years in making it the best Ukrainian English-language weekly in the free world. In this respect, no small measure of gratitude should go to the founder and longtime editor of "The Ukrainian Weekly," the late Stephen Shumeyko, who was still with us at our last Convention in 1962 and whose untimely death a year later deprived the Ukrainian community of a truly dedicated and outstanding leader from the ranks of our younger generation.

Emerging from its critical stage, precipitated by Mr. Shumeyko's illness and subsequent editorial instability, "The Ukrainian Weekly" may be said to have embarked on a new course, dictated in part by the necessities of the times and, in part, propelled by its own and UNA's vast potential for continued growth and development. While in no way digressing from the original intent and purposes which have guided it in its remarkably persevering work, "The Ukrainian Weekly" now stands ready to assume greater responsibilities, to expand its services and to improve the quality of its content with the blessing and the help of its publisher.

Wishing in no way to evaluate or pass a judgement on my own performance since assuming both the full load of work and the attendant responsibilities as editor of "The Ukrainian Weekly," I would like to state that my approach to the task at hand is that of a challenge, not a problem. A challenge that must evoke a creative and positive response, not a problem in need of some intangible cure or an emergency solution. To be sure, the problems are manifold, the tasks are great, the load is at times frustratingly overtaxing, if not downright discouraging. Our shortcomings are many and varied, but the challenge, the prospect, the vista is more compelling, evoking as much desire as determination to move forward and to ever seek new heights of achievement. It is this approach that serves both as my inspiration and my guideline in the daily chores as editor of The Ukrainian Weekly.

(To be continued)

Zenon Snylyk

Український
Літературно-Мистецький Клуб
у Філадельфії, Па.

пригадує, що
в суботу, 29 жовтня 1966

КОНЦЕРТ
відомої пари мистців-співаків

ІІ й ЛЮБО МАЦЮК
При фортепіані: **О. ОМЕЛЬСЬКИЙ**
Зала: **"ГАНСКУЛ ФОР ГЕРЛС"**
при вул. Брод і Олей

Початок о год. 7:30 веч.

Вступ за програмами, які можна ще набути в крамничках "Ельдорадо", "Оріон" та пп. Лукашевичів.

20-ий Відділ Союзу Українок Америки
ім. Олени Теліги у Філадельфії, Па.

— влаштує —
в неділю, дня 23-го жовтня 1966 р.

ВЕЧІР
7 ЛІТ КОНКУРСУ СФУЖО
що відбудеться

в годині 6-й веч. у ДОМІ СУА
при 4936 Н. 13-та вул. у Філадельфії, Па.
У ПРОГРАМІ ДОПОВІДЬ І ВІДЧИТАННЯ
НАГОРОДЖЕНИХ ГУМОРЕСОК.
ГОСТЯМ РАДІ! **УПРАВА ВІДДІЛУ**

ОРГАНІЗАЦІЯ
ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ
ВІДДІЛ НЮАРКУ-ІРВІНГТОНУ

запрошує Українське Громадянство на
ОСІННЮ ЗАБАВУ
що відбудеться

в суботу, 22-го жовтня 1966 р.
в залі **НАРОДНОГО ДОМУ**
140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.

Грас оркестра — **"ВЕСЕЛКА"**
Початок: 8:00 год. веч.
Вступ: \$2.50; для молоді \$1.50

Платне політичне огол.
УКРАЇНЦІ ПЕНСИЛВЕНІ!
ВІВТОРОК, 8-го Листопада 1966 Р.
ГОЛОСУЙТЕ НА СЕНАТОРА

СТЕЙСІЯ
НА МІСТО-ГУБЕРНАТОРА
ПЕНСИЛВЕНІ

STAISEY FOR LT.-GOVERNOR
OF PENNSYLVANIA

Комітет Пінтсбургських Українців за вибір Сенатора Стейсі. Від права до ліва сидять: Михайло Количак, директор Української Радіопрограми у Пінтсбурзі; Сенатор Леонард Стейсі; Петро Деркач, голова Українського Народного Дому у Мекзі Ракс, Па. Від права до ліва стоять: Василь Патрош, Лев Явний, головний радий Укр. Робітничого Союзу; Михайло Майнош, головний радий СУК "Провидіння"; Василь Сачко, голова Окружного Комітету Відділів Укр. Народного Союзу у Пінтсбурзі.

СЕНАТОР СТЕЙСІ —

- син добрих, солідних, працюючих батьків слов'янського роду;
- закінчив адвокатські студії "Summa Cum Laude";
- бувши директор школи, член міської управи, заступник прокуратора;
- тепершній Стейсвий Сенатор з Пінтсбургської Окружності;
- у праймборках був вибраний більшістю 200,000 голосів, як кандидат на місто-губернатора з республіканської партії.

СЕНАТОР СТЕЙСІ Є ЗА —

- ліпші умовини для шкільної науки;
- кращу оцінку над людьми старшого віку;
- нижчі ціни на молоко;
- проти підвищення у "сеїде текс";
- абсолютно проти проти стейсвого "ліком текс";
- безплатне навчання у катедрях.

Михайло Количак Василь Сачко Петро Деркач
Михайло Майнош Лев Явний Василь Патрош

Sponsored by Friends of Leonard Stacey Committee

Управа 83-го Відділу ім. Івана Франка у Філадельфії приготується до 50-річного Ювілею

29 жовтня б. р. членство 83 відділу УНСОЮЗУ імені Івана Франка у Філадельфії святково буде відзначати Золотий Ювілей свого Товариства.

Як раз 15 жовтня б. м. минає 50 років від того дня, коли 26 молодих патріотів, які щойно прибули на вільну землю Вашингтона, зібравшись в приватній домі Романа Караяна, щоб отворити відділ УНСОЮЗУ.

Читаючи по п'ятидесяти роках перший протокол з тих зборів, з присмістною треба ствердити, що основоположники нового відділу були великими ентузіастами УНСОЮЗУ та й при цьому любителями Івана Франка, а це тому, що більшість з них були синами підкарпатських гір.

По п'ятидесяти роках існування цього відділу Господне Провидіння так зарядило, що із зазначених 26 присутніх на перших зборах відділу сьогодні залишились чотирь при життю, а саме Роман Карбівник, Семен Чорномаз, Михайло Головацій і Андрій Вишваній. Тут слід згадати, що першим секретарем відділу був Роман Карбівник, і він поминає 50 років залишився активним союзовцем, вико-

нуючи різні функції у Відділі, а останньо є вже 15 років головою Відділу. Рівнож і Семен Чорномаз залишився активним членом, сповняючи 25 років обов'язки секретаря, а тепер вже майже 10 років є головою Контрольної Комісії.

Щоб святково відзначити таку важливу дату, з республіканського відділу вибрано спеціальний комітет, який поставив влаштувати святочний бенкет для відзначення Золотого Ювілею та й вшанування основоположників і в відділу. Бенкет відбудеться в суботу 29 жовтня в одному з найкращих "Контрі Клубів" міста Філадельфії, а саме в Райфел Клубі.

До участі в тому святочному акті запрошено не лише членів Відділу, але і представників інших відділів, так місцевих, як і поза-місцевих.

Достойним гостем та й головним промовцем під час бенкету буде Головний Председник УНСОЮЗУ п. Йосиф Лисогір, який прийде на це свято враз з дружиною п. Марією Лисогір. Рівнож і д-р Володимир Галан голова Кон. Ком. УНСОЮЗУ та й один з найбільш заслужених громадських діячів міста

Філадельфії, запропів своє прибуття враз з дружиною п. Галан. Буде присутній і п. Іван Окежинський, головний радий УНСОЮЗУ, який веде заважту кампанію за вибір на пост посла до сейтвоту легіслатури в Гарісбурзі. Навпевно всім присутнім буде приємно вітати між собою молодого енергійного адвоката українського роду, який всіма силами при помочі широкого комітету, веде заважту кампанію за вибір на конгресмена до Вашингтону. В бенкеті візьме участь декан української православної церкви Філадельфійського деканату — митрофорний о. Омелін Мицик.

Підготовчий Комітет подбав і про розвагову частину, і великою atrakцією вечора буде виступ славної танцювальної групи СУМА ім. УПА з Філадельфії під мистецьким керівництвом п. М. Солтиса. Ця група виконає деклямації в честь патрона Івана Франка. А всіх тих, хто любить спів, навпевно полонять своїми чарівними голосами сестри Маріяна і Катруся Сухенки з Брістолю, Па. Тут слід згадати, що панна Маріяна Сухенко, це була "Міс Союзівки" і вона є знана Союзівий громадці зі своїх виступів по різних місцевостях.

Крім зазначених вже достойних гостей, в бенкеті візьме участь "Міс Гемісфер" (Міс Америки) красуня панна Маріяка Рибчук і перша принцеса "Міс Союзівки" на бижучий рік — панна Маріяка Кундеревич.

По бенкеті відбудеться забав з танцями, під час якої буде грати широковідомо оркестра Папа Малинівського з Честери, Па.

В день бенкету в ранніх годинах будуть відслужені померлих членів в українській католицькій церкві Благовіщення Пречистої Диви Марії в Мелроз Парку, яку відслужить о. Бурак о. год. 9-й і в Катедральному Храмі української православної церкви при 5-вулиці, яку відслужить о. год. 10 митрофорний о. Стефан Білак. Віримо, що Союзова громада міста Філадельфії чинсьельно візьме участь в цих Богослужбах.

Стенан Гавриш
секретар відділу.

МІСЦЕВИЙ БОЛГАРСЬКИЙ ТЕАТР
"БАН-ГАНЬО"
ставить комедію
ДРАГУТИНА ДОБРИЧАНИНА під наг.

"ВУЛ. СОЛОВЕЙКА Ч. 17"
в JUDSON HALL, 165 W. 57-ма вул. в НЮ ЙОРКУ
в п'ятницю, 21-го жовтня 1966 року
о 8-й год. веч.

Для відбудення в сучасному місті за залізною куртиною, де катастрофічний брак помешкань спричинив великі клопоти — але зарозом є невичерпним джерелом різних комічних ситуацій.

Квитки в ціні \$4 і \$5 можна бути при касі, або замовляти телефонічно на: EL 5-5296. Дружовий зміст англійською мовою при вступі.

На дві години перенесіться за залізною куртину...

Наукове Т-во ім. Шевченка в ЗДА
Філологічна Секція
НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ
присвячена літературній творчості письменниці
Д-Р СОФІ ПАРФАНОВИЧ
відбудеться в суботу, 22-го жовтня 1966 р. в год. 6-й веч.
в залі Українського Інституту Америки
2 Схід 79-та вулиця в Ню Йорку

Програма:

1. Проф. д-р В. Стецюк: Відкриття.
2. Проф. д-р Р. Осінчук: Слово від Математично-Природно-Лікарської Секції НТШ.
3. Проф. д-р В. Лен: доповідь на тему "Тваринна тематика в загальній світовій літературі".
4. Мгр. Л. Храплива: доповідь на тему "Літературна творчість Софії Парфанович".
5. Д-р С. Парфанович: Заключне слово.

Вхід вільний!

По закінченні Конференції відбудеться зустріч з ВШ. Авторією при чаю, влаштуванням Секцією Дружин Лікарів Метрополітанного Відділу УЛТПА.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ В НЮ ЙОРКУ
в п'ятницю, 21-го жовтня 1966 р. Початок: 8:30 веч.

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР
Д-р СОФІ ПАРФАНОВИЧ
Будуть прочитані уривки з нових недружованих творів.
Вступне слово про Письменницю виголосить д-р Василь ЛЕВ

ХОР УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ в НЮАРКУ, Н. Дж.
— влаштує —

КОНЦЕРТ ТВОРІВ РЕЛІГІЙНОЇ МУЗИКИ
в Джерзі Ситі:
в НЕДІЛЮ, 23-го жовтня 1966 р. Год. 6-та веч.
в залі УНДому, 96 Fleet St., Jersey City, N.J.

в Ню Йорку:
в НЕДІЛЮ, 20-го листопада 1966 р. Год. 6-та веч.
Зала Української Парафіальної Школи при Церкві св. Юра (6-та вулиця)

УЧАСТЬ БЕРУТЬ:

Ш. ОРДАССІ-БАРАНСЬКА — сопрано Метрополітен Опері, Н. Й.,
ОСІН СТЕЦУРА — бас-баритон та
мішаний і чоловічий хор церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.
Акомпаніамент — **ГАЛІНА КЛИМ** та **МАРТА ЦИБИГ**

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ КАТЕДРАЛЬНИЙ СОВОР
СВ. КН. ВОЛОДИМИРА в ШИКАГО, ІЛЛ.

повідомляє, що
СВЯТКУВАННЯ
50-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ ПАРАФІЇ
— відбудуться —

в неділю, 30-го жовтня Р. Б. 1966

Архирейську Службу Богу відправить о год. 10-й ранку
Ного Блаженство, Блаженніший Владика **ІОАН**
в сослуженні Владика **ОЛЕКСАНДРА** і Духовенства.

Святочний Бенкет з мистецькою програмою відбудеться після Богослуження у залі Лайоне при 4300 В. Норт Евню,
в год. 2-й по пол.

На передодні, в суботу, буде відправлена Всенічна з Панахидою за усіх померлих Основоположників Парафії.

До участі в Ювілейному Святі запрошує
ЮВІЛЕННИЙ КОМІТЕТ і **НАСТОЯТЕЛЬ СОВОРУ**
Протопресвітер **Ф. БЛЕЩЬКИЙ**

Концерт "Шумки" і співаків в Едмонтоні

Вже сьомий рік влаштує танцювальний ансамбль "Шумка" з Едмонтону свій виступ кожної осені або взимку в найкращій і найбільшій залі "Ювілейної авдіаторії" в Едмонтоні, що її звичайно заповнюють по-бе-

реги українці і любители українських танків — наші співгромадяни.

Цьогорічний виступ молоденьких танцюристів з "Шумки" відбувся в п'ятницю, 23 вересня о год. 8:30 вечором, посиданий з концертом двох милих співаків: оперного артиста і професора співи Дометія Березенця (баритон) і молоденької співачки (учениці проф. Дометія) Вікторії Винничук (сопрано). Вона відспівала дві українські народні пісні: "Ой у полі тихий вітер віє" — в обробці Лятошинського і "Дощик, дощик" — жартильну пісню в обробці М. Лисенка — і полонію слухачів. Проф. Дометій Березенець виконав по мистецькі теж дві пісні: "Ти не прийшла в вечірній час" — слова Олеса, муз. В. Божки та "Чорні брови" — в обробці Надененка. Захоплена публіка привернула Березенця до наддків: "Удочиню я любов" — муз. Косенка і "Чоловік сіє житю" — муз. Лисенка. Фортепіановий супровід спочивав у руках відомої піаністки Валентини Добролюк. Обос співаки виконали ще спільно дві пісні (дует): "Ой на гору козак воду носить" — муз. Лисенка і "Червона калінонька" — муз. К. Стеценка. По бурхливих оплесках і на настирливі домагання обос милі співаки відспівали ще як наддток "Ой за гори туман налягає" — українську народну пісню, теж при фортепіановому супроводі В. Добролюк. Милій співачці Вікторії передано китицю троянд.

Танцювальний ансамбль "Шумка" виконав у першій частині танки: "Інтродукція" і "Хусточка" — буювинський танець, з прегарними і струями (укладу О. Семчука) з правдивою трембітою на тлі гір Карпат, "Дід чи баба" (укладу Олеса Лукомського та Ореста Семчука) та "Іхав козак на війноньку" — як першу частину (укладу Євгена Зводецького й Ореста Семчука). Крім того відспівала згадані дві пісні мила Вікторія Винничук. У другій частині танцюристи "Шумки" виконали теж 5 танків: "Аркан" (укладу Євгена Зводецького), "Ластівка" і "Гопак" (укладу Наталки Добролюк - Майвської), "Домбра" (укладу Ореста Семчука) і "Козак вертається" (друга частина). У другій частині виступив теж оперний співак Дометій Березенець, із згаданими піснями та опісля

Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч", Шикаго \$25.00
М. Малевич, Пінтсбург 10.00
Інж. О. Б. Малеєвич, Бронкс 10.00
Б. Романенчук, Філадельфія 10.00
Д-р М. Дурда, Еденсбург 8.30
С. Геруш, Нью Брітен 6.00
О. Жульєнський, Ньюарк 5.00
С. Чміль, Перу 5.00
Г. Барбаш, Едмонтон 4.00
В. Зелінка, Шикаго 4.00
Д. Гляйк, Едмонтон 3.10
О. Бурштинський, Філадельфія 3.00
І. Гашинська, Нью Йорк 3.00
М. Гречило, Мільвокі 3.00
І. Куєс, Вишани 3.00
Л. Полічка, Дулут 3.00
І. Сенів, Шикаго 3.00
М. Сенко, Нью Брітен 3.00
В. Смілов, Філадельфія 3.00
Г. Турчак, Феліксвілл 3.00
В. Федів, Іст Орандж 3.00
І. Сніг, Нью Йорк 2.50

обос в дуеті. Дуже гарні декоратії: соняшники і мальви білі хайло і плота, гори Карпати, краєвид — виконав по-мистецьки Вадим Добролюк. У його руках були теж і світляні ефекти.

Танцювальний ансамбль "Шумка" вибирається на світову виставку до Монтеале, де виступатиме від 1 до 4 серпня 1967 р. Тому перед хорестграфами і танцюристами "Шумки" вистенська праця: і солістів і цілого ансамблю зокрема.

Очевидно, кожний бажає ім найкращого успіху на Світовій виставці, але саме тому вони мусять добре і наполегливо попрацювати, якщо хочуть дійсно гідно репрезентувати українські танки під мистецьким оглядом. Виступ у Монтеалі — це не виступи в Едмонтоні, в Альберті або Саскачевані, де їхні прихильники нещодня подягнення ім пробачуть. Отже до праці над собою.

М. Х.

Панахиди за Спокій Душі буде відправлена у пінторок, 18-го жовтня, о год. 7:30 веч., а в середу 19-го жовтня 1966 року о год. 7-й веч. відбудеться Панахида і похоронний чин в каплиці Братів Музиків. ЗАУПОВІДНА СЛУЖБА БОЖА та ПОХОРОН відбудеться в середу, 19-го жовтня 1966 року в год. 1:30 по пол. з похоронного дому Стахурського в Брукліні, Н. Й., на центар Spring Valley, N.Y.

ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

HOUSE OF LORDS
Scotch Whisky
66 PROOF
\$6.99
NOW \$5.99
Bottled in Scotland
Imported solely by International Brands, Newark, N. J.

Замість квітів на могилу
с.л. п. д-ра **ТЕОФІЯ ЯВОРОВСЬКОГО**
складаю 10.00 доларів
на Українській Католицькій Університет в Римі.
о. Микола ПРИТУЛЯК
Пассейк, Н. Дж.

В найбільшому смутку і болю повідомляємо
Попрощатися по Зброї, Прятелів та Зайомих,
що в неділю, 16-го жовтня 1966 року в год. 6:30 веч. в Шикаго, Ілл.,
після важкої та довгої недуги, прийнявши Найсвятіші Таїнні,
відійшов від нас у Вічність
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО та ДІДУСЬ

БЛ. П.
Полковник БОРИС ШЕВЧЕНКО
уроджений 21-го липня 1896 року в Романіві на Кубані.

ПАНАХИДА за Спокій Душі буде відправлена у пінторок, 18-го жовтня, о год. 7:30 веч., а в середу 19-го жовтня 1966 року о год. 7-й веч. відбудеться Панахида і похоронний чин в каплиці Братів Музиків.

ЗАУПОВІДНА СЛУЖБА БОЖА та ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 21-го жовтня 1966 р. на Українському Православному Кладовищі в Бавід Брук-у, Н. Дж., о год. 9:30 ранку.

Горезь прібриті:

дружина — **АННА**
доньки і зяті: **ГАЛІНА** і **МИРОСЛАВ КОЛЕНСЬКИЙ**
ОЛЬГА і **ГОР МАСНИК**
НАТАЛКА і **СТЕПАН МАСНИК**
ЛІРИСА і **ВОЛОДИМИР ПАЛІН**
і **АННА**

внуки: **ЛІЛІ, ТАЛІ, АЛІ, ПАВЛІСІК, ТАРАС,**
КАТІ і **ЮРЧИК**

Замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на Фонд Вітківих Панахид в Фонд Побудови Собору св. Симона в Парижі.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "СВОБОДА"
На цьому місці дружиною імені гми Влад. Громадін, що надіслала свою добровільну Холіату до "Редієлїста" та свою пожертву на фонд "Свободи" та її видань: англомовного "Українського Тижневика" і дитячого журналу "Веселка" і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

29

Федеральна Кредитова Кооператива "Самопоміч", Шикаго	\$25.00	С. Хом'як, Філадельфія	2.85
М. Малевич, Пінтсбург	10.00	М. Попів, Філадельфія	2.55
Інж. О. Б. Малеєвич, Бронкс	10.00	П. Королішин, Петерсон	2.40
Б. Романенчук, Філадельфія	10.00	В. Добролюкський, Клівленд	2.00
Д-р М. Дурда, Еденсбург	8.30	І. Дорота, Гарфілд	2.00
С. Геруш, Нью Брітен	6.00	Е. Перхач, Шикаго	2.00
О. Жульєнський, Ньюарк	5.00	М. Петришин, Нью Спринг Фіч	2.00
С. Чміль, Перу	5.00	Н. Степанів, Воррен	2.00
Г. Барбаш, Едмонтон	4.00	Г. Ігнч, Юїонттаві	2.00
В. Зелінка, Шикаго	4.00	В. 1166а, Ньюарк	1.80
Д. Гляйк, Едмонтон	3.10	Ю. Архмів, Бруклін	1.35
О. Бурштинський, Філадельфія	3.00	Г. Галан, Гріс	1.25
І. Гашинська, Нью Йорк	3.00	Б. Вільєнський, Шикаго	1.00
М. Гречило, Мільвокі	3.00	С. Кієс, Джерзі Сіті	1.00
І. Куєс, Вишани	3.00	К. Малахов, Нью Йорк	1.00
Л. Полічка, Дулут	3.00	В. Марушко, Філадельфія	1.00
І. Сенів, Шикаго	3.00	Ф. Савенка, Гарффорд	1.00
М. Сенко, Нью Брітен	3.00	В. Савка, Гетфілд	1.00
В. Смілов, Філадельфія	3.00	В. Сидяк, Глендбрук	1.00
Г. Турчак, Феліксвілл	3.00	О. В. Снолар, Монреаль	1.00
В. Федів, Іст Орандж	3.00	С. Стефанів, Флінт	1.00
І. Сніг, Нью Йорк	2.50	І. Телія, Оттава	1.00
		В. Хабуревський, Нью Йорк	1.00
		К. Чинчик, Клівленд	1.00
		П. Шевчук, Вотерлайт	1.00

Листа влат на купно Дому Українського Конгресового Комітету в Ню Йорку

В часі нарад IX Конгресу УККА делегат Платніквіч Національного Датку з м. Філадельфії, д-р Микола Ценко заініціював і перепів збірку між делегатами на купно Дому УККА разом з НТША. У висліді нижче заініціював делегати зложили свої пожертви в сумі \$100 або більше.

По 200.00 дол.
інж. Степан Куропас, Михайло і Степанія Салдан
По 100.00 дол. пожертвували:

о. декан Мирослав Харина, д-р Микола і Володимира Ценки, Пані Степанія і Степан Барто, д-р Ярослав і Ірена Падохи, Мгр Володимир Нічай, Хор ім. Т. Шевченка, ООЧСУ — Відділ Балтімор, Мл. д-р Володимир і Марія Душник, Проф. Роман Смалъ — Стоцький, Мірослав і Мирослава Скаські, Кучкуда Василь, родина Наконечних, д-р Ілля Каралінка, ООЧСУ — Відділ Ньюарк, Н. Дж., Михайло і Софія Ейна, д-р Ярослав і Стефанія Бернаді, д-р Микола Чирівський, Проф. Іван Струк, Іван Малинівський, В. С. Доліновський, проф. Лев Добрянський, Хомаячук, Юліан Рєвай, Іван і Наталя Базаркі, Н. П. Василь Шарван, — Відділ УККА — Дітройт — Сід. Миш.

На судовій розправі у Парижі проти виконавців скоплення і майбут, убиства мажоранського політичного втілєла Мехді Бен Баркі 29 жовтня мину. року, прокурор заініціював кари в'язниці 20 років проти двох підсудних та менші в'язниці кари до трьох років для інших оскаржених. Розправа триватиме ще який тиждень.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА в ЗДА
діляється з членством і Прихильниками
вільної української науки сумною втратою
про несподівану смерть

с.л. п. проф.
МИКОЛИ МАРКЕВИЧА
б. проф. Одеського Університету, УВУ і Православної Богословської Академії у Мюнхені, науковці-філолога, автора численних праць з діянки європейських мов та прихильника Наукового Товариства ім. Шевченка.
ПОХОРОН відбудеться в середу, 19-го жовтня 1966 року в год. 1:30 по пол. з похоронного дому Стахурського в Брукліні, Н. Й., на центар Spring Valley, N.Y.
ВІЧНА ПОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Замість квітів на могилу
с.л. п. д-ра **ТЕОФІЯ ЯВОРОВСЬКОГО**
складаю 10.00 доларів
на Українській Католицькій Університет в Римі.
о. Микола ПРИТУЛЯК
Пассейк, Н. Дж.

В найбільшому смутку і болю повідомляємо
Попрощатися по Зброї, Прятелів та Зайомих,
що в неділю, 16-го жовтня 1966 року в год. 6:30 веч. в Шикаго, Ілл.,
після важкої та довгої недуги, прийнявши Найсвятіші Таїнні,
відійшов від нас у Вічність
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО та ДІДУСЬ

БЛ. П.
Полковник БОРИС ШЕВЧЕНКО
уроджений 21-го липня 1896 року в Романіві на Кубані.

ПАНАХИДА за Спокій Душі буде відправлена у пінторок, 18-го жовтня, о год. 7:30 веч., а в середу 19-го жовтня 1966 року о год. 7-й веч. відбудеться Панахида і похоронний чин в каплиці Братів Музиків.

ЗАУПОВІДНА СЛУЖБА БОЖА та ПОХОРОН відбудеться в п'ятницю, 21-го жовтня 1966 р. на Українському Православному Кладовищі в Бавід Брук-у, Н. Дж., о год. 9:30 ранку.

Горезь прібриті:

дружина — **АННА**
доньки і зяті: **ГАЛІНА** і **МИРОСЛАВ КОЛЕНСЬКИЙ**
ОЛЬГА і **ГОР МАСНИК**
НАТАЛКА і **СТЕПАН МАСНИК**
ЛІРИСА і **ВОЛОДИМИР ПАЛІН**
і **АННА**

внуки: **ЛІЛІ, ТАЛІ, АЛІ, ПАВЛІСІК, ТАРАС,**
КАТІ і **ЮРЧИК**

Замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на Фонд Вітківих Панахид в Фонд Побудови Собору св. Симона в Парижі.

Юрій Перевузнник, б. закарпатський міністер, помер у Празі

17-го вересня помер у Празі на удар серця емер. судний надрадник, визначний закарпатський культурно-освітній і політичний діяч Юрій Перевузнник. Сл. пам'яті небіжчик походить із заможної селянської родини в Середнім, біля Ужгороду. Середню освіту він здобув в Ужгородській гімназії, де іспит зрілості склав вже по українськи, на першій "руській" maturi в Ужгороді. По скінченні правничих студій в чеській "Карловій Університеті" в Празі приступив до судової служби в Ужгороді і вже в молодій віці був іменований судовим радником в Мукачеві.

Як студент університету належав він до русофільського гуртка "Возрожденцев", але на рідній землі скоро віднайшов своє "я". Серед найбільш невідрадних відносин на Мукачеві були розпочинав живу культурно-освітню працю, організує читальні Пресвітії і валить башти мадяронів-русифілів. В Мукачеві розпочав він і свою політичну діяльність. Організує Українське крило тоді всемогутньої аграрної партії, с одним з основників тієї жівничка цього крила, "Землі і Воли", яка разом з "Ужгородським Українським Словом" спонуляла заваля назву "українець" в Закарпатті. В красивих виборах р. 1935 це крило виступає за самостійним списком і здобуває мандат для інсп. Михайла Гуляніна.

ПРОДАСТЕ чи КУПУЄТЕ? ДОМИ - БИЗНЕС - ЛІТНІСЬКА - ПЛОЩІ - ФАРМИ TRIDENT REALTY CO. 98 Second Ave. - NEW YORK, N.Y. - Tel.: 477-6400

Увага! Відділи УНСоюзу Басейну Твердого Вугілля! В неділю, 23-го жовтня 1966 р. в год. 2:00 по полудні в ST. MICHEL CLUB HOUSE у Frackville, Pa. РІЧНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНСоюзу

Увага! Аллентави і околиця! Увага! В суботу, 22-го жовтня 1966 р. о год. 7-й вечором в залі УКРАїнського ПАРАФІЛЬНОГО ЦЕНТРУ при 803 Н. Фронт Ст. в Аллентаві, Па. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Аллентаві і околиці

Увага! Аллентави і околиця! Увага! В суботу, 22-го жовтня 1966 р. о год. 7-й вечором в залі УКРАїнського ПАРАФІЛЬНОГО ЦЕНТРУ при 803 Н. Фронт Ст. в Аллентаві, Па. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНСоюзу в Аллентаві і околиці

Піддержка для „Студій до Історії Українців Канади“

Після появи другого тому „Студій до історії українців Канади“ до каси УВАН вплинули наступні пожертви: Б. Е. Чурма, Монреаль, 30 дол. По 26 дол. вплатили: Євген Мігай, Кароля Мігай, Ненсі Мігай, всі з Понтіак, ЗДА. По 25 дол.: Сестри Службівниці Пресвятої Непорочної Діви Марії, Канадська Провінція, Торонто, о. Юрій Малий, Калгарі, Іван Рурик, Бурнабі, Григорій Пінюта, Форт Францес, Іван Хрептік, Воррен, ЗДА, Іван Саленяга, Торонто, Дмитро й Євгенія Ільчичини, Вінніпег, Теодор Боднар, який вплатив попередньо 30 дол., мас разом 55. А. Кирілюк з Гелок вилатив 10, а попередньо 25, разом 35. П. Семенчук 10 дол., попередньо 50 дол., разом 60. Марія Танчак з Роза-Вінніпег, 10 дол., попередньо 50 дол., разом 60 дол. Микола Григорчук з Етелбер — 10 дол., попередньо 25, разом 35 дол. М. Політійо, Вінніпег, 33, передше 5 —, разом 38 дол.

Враз з пожертвами наслідки зворушливі листи заохоти до праці, пр. Сестри Службівниці так і пишуть: „Наші Сестри почали свою працю на терені цієї нової землі 1902 року, і тому, викладаючи свою лепту у скарбонку жертводавців, бажаємо висловити для них і для народу, з котрого вони вижили і з котрим піонерували, признання, пошану і вдячність.“

Серед жертводавців масою дві сестрички, Кароло і Ненсі Мігай з Понтіак, ЗДА. Кароля закінчила студії і перший рік учителює в Гейворд, тоді, коли Ненсі є ученицею середньої школи. Коли вони побачили у свого дідуся Василя Мігайчука II-й том „Студій до історії українців Канади“, рішили вислати свої охадності, щоб вписати своє ім'я на список

„Наші Сестри почали свою працю на терені цієї нової землі 1902 року, і тому, викладаючи свою лепту у скарбонку жертводавців, бажаємо висловити для них і для народу, з котрого вони вижили і з котрим піонерували, признання, пошану і вдячність.“

ЄВГЕН ТИМЧЕНКО

(Продовження зі стор. 2-ої)

ко провадив ширші дослідні граматика Є. Тимченка. Вся наукова граматика через десятиліття, а то й через більший протяз часу не втрачає своєї вартості. Таку наукову вартість зберігає й граматика Є. Тимченка.

Як дослідник української мови, як знавець законів її розвитку, як оборонець принципу народності в розвитку української літературної мови, проф. Є. Тимченко займає серед учених України одно з перших місць. У своїй статті „Огляд наукових праць К. Михальчука“ (Філологічний збірник пам'яті К. Михальчука, Київ, 1915) він писав: „Наукова об'єктивність, вільна від жадних емоцій в розв'язанні наукової проблеми і посторонніх позанаукових міркувань, псевдопатріотичних, особистих і т. под., була яскравою рисою його творчості“. Ці слова точнісінько можна прикласти до нього самого. Наукова об'єктивність — це основна риса в усій науковій діяльності проф. Є. Тимченка.

Сьогодні, з нагоди 100-ліття з дня його народження, я схилив голову перед великим дослідником української мови, моїм учителем і близьким приятелем, щирим оборонцем рідної мовної науки, що виплекав любов до неї у своїх найближчих учнів і закла основу окрема і в моїй науковій кваліфікації. Пам'ять про нього, як ученого і людину, завжди зберігатиметься в серцях його учнів і приятелів, а його ім'я ввійде в історію слов'янської філології.

Проф. Є. Тимченко, крім того, написав дві граматичні — одну шкільну для учнів III та IV кл. середньої школи (1918) і другу наукову (1907, 1917, 1918). Ці граматичні й досі не втратили свого значення. Вони написані на зразок наукової граматички С. Смалъ - Стоцького, тільки в більш стислій формі. Та це й не дивно. Адже ми знаємо добре, що проф. Є. Тимченко ніколи не любив подавати зайвого матеріалу — ні на лекціях, ні в наукових працях.

Таким чином, можна констатувати, що коли для Галіччини першою науковою граматикою була граматика С. Смалъ - Стоцького, то для Великої України такою була

граматика Є. Тимченка. Вся наукова граматика через десятиліття, а то й через більший протяз часу не втрачає своєї вартості. Таку наукову вартість зберігає й граматика Є. Тимченка.

Як дослідник української мови, як знавець законів її розвитку, як оборонець принципу народності в розвитку української літературної мови, проф. Є. Тимченко займає серед учених України одно з перших місць. У своїй статті „Огляд наукових праць К. Михальчука“ (Філологічний збірник пам'яті К. Михальчука, Київ, 1915) він писав: „Наукова об'єктивність, вільна від жадних емоцій в розв'язанні наукової проблеми і посторонніх позанаукових міркувань, псевдопатріотичних, особистих і т. под., була яскравою рисою його творчості“. Ці слова точнісінько можна прикласти до нього самого. Наукова об'єктивність — це основна риса в усій науковій діяльності проф. Є. Тимченка.

Сьогодні, з нагоди 100-ліття з дня його народження, я схилив голову перед великим дослідником української мови, моїм учителем і близьким приятелем, щирим оборонцем рідної мовної науки, що виплекав любов до неї у своїх найближчих учнів і закла основу окрема і в моїй науковій кваліфікації. Пам'ять про нього, як ученого і людину, завжди зберігатиметься в серцях його учнів і приятелів, а його ім'я ввійде в історію слов'янської філології.

В АМЕРИЦІ Й У СВІТІ ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН І ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ Гомфрі мусять прийняти виборчу кампанію і то в найгарячішому часі тому, що Президент вже 17-го жовтня виїхав до східноазійських держав і вернеться тиждень перед виборами — 2-го або 3-го листопада. Віце-президент Гомфрі буде заступати Президента у Вашингтоні. Віце-президент цього тижня буде ще вести виборчу кампанію впродовж чотирьох днів в північно-східних степах. Недавно і Президент і віце-президент передбачили, що вестимуть завзяту виборчу кампанію в користь демократичних кандидатів. Досі Президент вів виборчу кампанію впродовж шістьох днів, а віце-президент на кілька днів довше. Президент Джансон має ще допомогти у виборчій кампанії в Нью Йорку демократичним кандидатам.

СПОРТ

„ТРИЗУБ“ — „РОМА“ 3:0 Філадельфія, 9-го жовтня. — Перші ворота, що їх „Тризуб“ здобув на 43-й хв., були клясичними воротами, здобути так, „як книжка пише“. Ферейра подав м'яча далеким, дуже точним стрілом під ворота, а там Вагнер високим скоком із серед гуці оборонців „Рома“ та цільним і дуже сильним ударом головою умістив м'яча в сітку. Перших 30 хвилин гра була рівноярдна, і щойно після цього „Тризуб“ почав успішніше ломати оборону „Рома“. Другі ворота здобув знов Вагнер із подачі Ферейри на 50-й хв., а треті Макаріон після знаменитої загри Яковина на 69-й хв.

„Тризуб“ грав без Бородака та без неужого Бенітеза. „Рома“ була дуже добра технічно і грала чисто та культурно. „Тризуб“ заграв ці змагання амбітно і жертовно. На й кращихми у „Тризубі“ були Ферейра, Тарнавський і Ватсон. Виймовно жертовно грав працюючий Мендес. Глядачів 1.500. „Тризуб“ усе ще є в дуже поважних фінансових труднощах, і це дуже ослаблює його вигляд встоятися перед натиском т. зв. „мільйонерської“ Ліги, яка пооче змагання у Філадельфії вже в квітні слідуючого року. Усі труднощі „Тризуба“ зникли б, коли б він мав на своїх змаганнях постійно бодай 2.000 глядачів, які постійно приходили на змагання. Кожний симпатик — глядач „Тризуба“ повинен приднати бодай одного нового глядача на найближчі змагання „Тризуба“!

„Тризуб - Аматори“ — „Литл - Клуб“ 2:1 Філадельфія, 9-го жовтня. — Наша дружина мала виграшу переагу впродовж цілих змагань. Ворота здобули: Р. Романець та Т. Скульський. Я. Татомір

Наступний том „Студій до історії українців Канади“ буде присвячений піонерській літературі, початкам української преси в Канаді та участі українців в політичному та становому житті цієї країни.

Пожертви з відміченням „Студій“ просимо слати: Ukrainian Free Academy of Sciences (U.V.A.N.), P.O. Box 3597, Station В, Winnipeg 4, Manitoba, Canada. Історична Секція УВАН

Наступний том „Студій до історії українців Канади“ буде присвячений піонерській літературі, початкам української преси в Канаді та участі українців в політичному та становому житті цієї країни.

Пожертви з відміченням „Студій“ просимо слати: Ukrainian Free Academy of Sciences (U.V.A.N.), P.O. Box 3597, Station В, Winnipeg 4, Manitoba, Canada. Історична Секція УВАН

Пожертви з відміченням „Студій“ просимо слати: Ukrainian Free Academy of Sciences (U.V.A.N.), P.O. Box 3597, Station В, Winnipeg 4, Manitoba, Canada. Історична Секція УВАН

Пожертви з відміченням „Студій“ просимо слати: Ukrainian Free Academy of Sciences (U.V.A.N.), P.O. Box 3597, Station В, Winnipeg 4, Manitoba, Canada. Історична Секція УВАН

Пожертви з відміченням „Студій“ просимо слати: Ukrainian Free Academy of Sciences (U.V.A.N.), P.O. Box 3597, Station В, Winnipeg 4, Manitoba, Canada. Історична Секція УВАН

Пожертви з відміченням „Студій“ просимо слати: Ukrainian Free Academy of Sciences (U.V.A.N.), P.O. Box 3597, Station В, Winnipeg 4, Manitoba, Canada. Історична Секція УВАН

Пожертви з відміченням „Студій“ просимо слати: Ukrainian Free Academy of Sciences (U.V.A.N.), P.O. Box 3597, Station В, Winnipeg 4, Manitoba, Canada. Історична Секція УВАН

Пожертви з відміченням „Студій“ просимо слати: Ukrainian Free Academy of Sciences (U.V.A.N.), P.O. Box 3597, Station В, Winnipeg 4, Manitoba, Canada. Історична Секція УВАН

Пожертви з відміченням „Студій“ просимо слати: Ukrainian Free Academy of Sciences (U.V.A.N.), P.O. Box 3597, Station В, Winnipeg 4, Manitoba, Canada. Історична Секція УВАН

Пожертви з відміченням „Студій“ просимо слати: Ukrainian Free Academy of Sciences (U.V.A.N.), P.O. Box 3597, Station В, Winnipeg 4, Manitoba, Canada. Історична Секція УВАН

Пожертви з відміченням „Студій“ просимо слати: Ukrainian Free Academy of Sciences (U.V.A.N.), P.O. Box 3597, Station В, Winnipeg 4, Manitoba, Canada. Історична Секція УВАН

Пожертви з відміченням „Студій“ просимо слати: Ukrainian Free Academy of Sciences (U.V.A.N.), P.O. Box 3597, Station В, Winnipeg 4, Manitoba, Canada. Історична Секція УВАН

Пожертви з відміченням „Студій“ просимо слати: Ukrainian Free Academy of Sciences (U.V.A.N.), P.O. Box 3597, Station В, Winnipeg 4, Manitoba, Canada. Історична Секція УВАН

Праця HELP WANTED MALE

MULTIPLITH OPERATOR For 1250 multilith in advertising department. Other duties are required such as mailing, receiving and shipping, maintenance of stock room, showroom, and other duties. Call for appointment. Mr. Brower, UN. 3-1200 WOODCO CORP. 3323 Paterson Plkrd. North Bergen, N.J.

PRESS OPERATORS Досвід при автоматичним механізі. Постійна праця. Гарні умовини праці. Знаменита нагода для відповідного.

DELTA 58-50 52nd Avenue Woodside, L.I.

CABINETMAKER—FOREMAN Custom shop. Short production. Rems. Excellent opportunity. Complete Charge. \$125-\$150 per week. 119 Avenue D, New York City Call 421-2326, 11-5 P.M. MO 6-5346, 6-10 P.M.

MOLD MAKERS Багато овертаймів. Модерна фабрика. Великі бенефіти. Англієська мова. Голоситесь особисто або телеф. Aran Mold & Die Co. Inc. 475 Boulevard East Paterson, N.J. 201 787-1001

MECHANIC TOW MOTOR Experience req. Must be able to work shift work. NE plant location. CROWN PRODUCTS 2121 Wheatstaeft La. Phila., Pa. FI 4-4452

ELECTRICIAN Require at least 2 years. Maintenance electrical exp. Must work rotating shifts. Apply in Personnel Office. American Can Company Clifwood Avenue Clifwood, N.J.

MAINTENANCE MACHINIST Require at least 2 years. Maintenance machinist exp. Must work rotating shifts. Apply in Personnel Office. American Can Company Clifwood Avenue Clifwood, N.J.

MACHINIST — MECHANIC Experienced, filling, labeling & packaging machinery. Steady, good pay, nice working conditions. Many benefits. Call all week. Call Mr. Nesin — KI 2-4900

ФАБРИЧНА ПОМІЧ Досвід неконечний, мусять говорити, читати і писати по-англійськи. Досконала нагода, телеф. цілий тиждень: Pyro Heat Treating Corp. 1148 Broad Hollow Rd. Farmingdale, L.I. N.Y.

Праця HELP WANTED FEMALE MENDER Побажані з досвідом але неконечним. Висока платня, юнійна фабрика. Постійна праця, великі бенефіти. Неограничений „овертайм“. RANDY FABRICS 145 Michael Drive, Syossett, L.I. 516 WA 1-4211

ПОТРІБНО ОПЕРЕТОРОК до трикотажних машин. Досвід при ручному тканні. Постійна праця, присміні умовини. Телеф. 628-7639, N.Y.C.

Потрібно досвідчених ОПЕРЕТОРОК до машин на перуки. Постійна праця, присміні умовини праці, багато добрих бенефітів. Gloria Wig Company 5-06 — 51st Ave. L.I. City Call 361-8181

Потрібно досвідчених MENDERS до подвійно тканих костюмів, постійна праця, присміні умовини, юнійна фабрика. J & J Knitting Mills, Inc. 250 McKibbin Street Brooklyn, N.Y. 967-7596

Потрібно досвідчених MENDERS до подвійно тканих костюмів, постійна праця, присміні умовини, юнійна фабрика. J & J Knitting Mills, Inc. 250 McKibbin Street Brooklyn, N.Y. 967-7596

Потрібно досвідчених MENDERS до подвійно тканих костюмів, постійна праця, присміні умовини, юнійна фабрика. J & J Knitting Mills, Inc. 250 McKibbin Street Brooklyn, N.Y. 967-7596

Потрібно досвідчених MENDERS до подвійно тканих костюмів, постійна праця, присміні умовини, юнійна фабрика. J & J Knitting Mills, Inc. 250 McKibbin Street Brooklyn, N.Y. 967-7596

Потрібно досвідчених MENDERS до подвійно тканих костюмів, постійна праця, присміні умовини, юнійна фабрика. J & J Knitting Mills, Inc. 250 McKibbin Street Brooklyn, N.Y. 967-7596

Праця HELP WANTED MALE

CABINETMAKER Experienced Veneer & Inlay. Preferably antique. We will also Consider Boy that's willing to learn. Middtown, N.Y.C. Call — 752-4232

Першокласні PLANER/HANDS BENCH HANDS Добра платня, добрі умовини праці, юнійна фабрика, пенсійний план, гарантія доброї позиції „сеньйориті“, першество в заступництві робітника. Morey Machinery Co. 4-57 26th Avenue Astoria, L.I., New York (212) 274-7373

МАШИНИСТИ 2-го класні до монтувальної праці. Постійна праця, присміні умовини, досконала нагода. 478-5800 Питати за Mr. Lefkowitz DELTA 58-50 52nd Avenue WOODSIDE, L.I.

TOOL ROOM MAN Experienced all round. Maintenance man. Steady work. Good pay. Nice working conditions. Call all week & ask for Al. Ottenstein, EM 6-4901

AUTOMOTIVE MECHANICS AND PARTS MEN Due to increase in our new and used car sales we need YOU. We realize you only get what you pay for. We are a profit sharing organization. FREEMAN FORD East Main St., Mendham, N.J. 201 543-7125

Відома в ЗДА компанія пошукує платних ПРІДСТАВНИКІВ ПРОДАВАННЯ для облуги української громади. Пропу зголошуватись до Mr. SLEVIN Empire State Building N.Y.C. Tel.: LO 5-4922

WOODWORKERS No experience necessary, steady work. Good opportunity. UNION WOOD TURNING & PIN CO. 1159 — Farm Rd. Secaucus, N.J.

TRAINER SPOTTER \$75.00. Good trade with excellent future for conscientious man. LA GRANDE DRY CLEANER Baldwin, L.I. 516 BA 3-2066

МЕХАНІК Машини до шиття. Досвід No. 400 або 600 series heads — Singer машина. Постійна праця (нічна зміна), добрі умовини праці. Телеф. цілий тиждень EM 6-4901, питати за Al. Ottenstein.

SHEET METAL MECHANICS (Jr.) Set up and run Power Brakes — Punch Presses. Heliarc Welders Stainless and Mild Steel. Also part time workers 6 to 10 P.M. Fr. Frank Meel EASTERN CYCLONE INDUSTRIES 876 Van Houten Avenue Clifton, N.J. GR 3-8462

HELP WANTED MALE Immediate Openings COATING MACHINE OPERATORS COLAR MATCHERS GENERAL FACTORY HELP We will train. Fringe benefits. Overtime. Insurance. Main Street Cherry Valley, Mass.

HELP WANTED FEMALE CLERK TYPIST FOR FRIDEN BILLING MACHINES WILL TRAIN ALERT GIRL HIGH SCHOOL GRADUATE Good Growth Opportunity With National Mfr. All Benefits. CALL HA 7-2800 KEM MFG CO. River Rd., Maple Avenue Fair Lawn, N.J. Please mention this ad.

Піане

Українсько Високояк Вироб ROMAN PARCEL SERVICE 141 2nd Ave., New York City Tel.: GR 5-7450 — відсила НАДАЛІ ПАЧКИ З ОБІДНОМ і дуже добрі ХАРЧЕВІ. Різном асортиментом, телеф. цілий тиждень від 8:30-7 веч. Суббота до 6 веч. в неділі від 10 до 8-ї по пол.

РОЗШУКИ РОЗШУКИ Гринько ОСТРОВСЬКИЙ або його сини Богдан і Мврон. Хто знає про них. Живуть в Канаді, Отава. Пошукує: Николай Островський обл. Тернопільська обл. Чортків вул. Ломоносова ч. 90 К 4

FARMS у стеїт Нью Йорк на продаж. 103 акри, дім на 7 кімнат у доброму стані та цові господарські будинки, які містять 25 штук худоби. Ціна \$10.000.00. Tel.: Area Code 201 EL 4-4530

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ СУБОТА, 22-го ЖОВТНЯ 1966 Р. ДІТРОПТ, Міш. Місячні збори 183 Відділу ім. Гетьмана І. Мазепи о год. 6:30 веч. в УНДМІ, вул. Мартін. Буде звіт делегата з 9 Конвенції УКА. Просимо членів прийти. — Управа.

ФІЛАДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні збори 397 Відд. від год. 3-4 по пол. в домі Т-ва Укр. Амер. Горж., 847-Н. Френклін вул. В дльнійці Логан: приймання вкладок буде в п'ятницю, 21-го жовтня від 7-8:30 веч. в домі ЗМАДК-у, 5020 Old York Rd. Також вкладаки можна вилучувати в урядових годинах у Кредитівці „Самомоич“ при 4814 Н. Врод вул. 1 при 856 Н. 24-та вул. на Конто 397 Відд. УНС. — Управа.

НЕДІЛЯ, 23-го ЖОВТНЯ 1966 Р. ФІЛАДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні збори В-ва св. Василія — 339 Відд. о год. 8-й по пол. в домі Укр. Громади при 3322 П. Лавренц вул. Проститься всіх членів місцевих і позаміських прибути та вирівняти членські вкладаки. — С. Луцацій, секр.

Funeral Directors Theodore WOLININ, Inc. Директор Похоронного Заведення 123 East 7th Street NEW YORK, N.Y. (9) Tel.: GR 5-1437 СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ Контрольована температура. Модерна кваліфікація до ужитку ДАРОМ. PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568.

Тарзан, ч. 5705. Тарзан голодний... WITH NO LEAFER TO GUIPE IT, THE VAST ARMY OF THE KHAN, SOON BROKE UP INTO SMALL, HARMLESS GROUPS. AFTER REAKMING HIMSELF, TARZAN RETURNED TO HIS JUNGLE. HE CAME UPON A LONG PUICKER... THIS WAS AS GOOD A TIME AS ANY TO EAT!